

Στις άλλες σελίδες

- Γαλλία - προεπαναστατικές συνθήκες
- Ιρλανδία - Αμερική
- Η Αρ. Πτέρυγα στο Πέρα Παιδί
- Οι λιμενεργάτες μιλούν στην Εκφραση
- Απεργία διάρκειας στα γκαράζ

ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ
ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

ΝΑ ΦΡΑΞΟΥΜΕ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΣΤΗ ΔΕΞΙΑ

ΨΗΦΙΣΤΕ ΕΔΕΚ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΓΙΑ ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΒΟΥΛΗ - ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

ΕΚΛΟΓΕΣ: ΝΑ ΦΡΑΞΟΥΜΕ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΣΤΗ ΔΕΞΙΑ!

★ ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΟΡΑ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ★

★ ΘΑ ΨΗΦΙΣΕΙ ΤΑ ΔΙΚΑ ΤΗΣ ΚΟΜΜΑΤΑ ★

Για χρόνια τώρα η εργατική τάξη στη Κύπρο διαλέγει τους καταπιεστές της. Τα πολιτικά της δικαιώματα περιορίζονται στο να διαλέγει ποιά Κυβέρνηση θα υπηρετεί τον Κυπριακό καπιταλισμό. Τα αριστερά κόμματα ποτέ δεν διεκδίκησαν στα σοβαρά την εξουσία. Πάντα έλεγαν «βοηθείστε τους έχθρους των έχθρων σας» γιατί δεν έχουμε τη δύναμη να πάρουμε τη μοίρα μας στα χέρια μας.

Όμως η εργατική τάξη είναι δυνατή. Τόσο δυνατή που οι αντίπαλοι της είναι υποχρεωμένοι να ζητούν συνεχώς τη βοήθειά της για να λύσουν τους δικούς της καυγάδες. Τόσο δυνατή που οι κεφαλαιοκράτες μόνο με την άνοχή της επιβιώνουν. Τόσο δυνατή που μόνο η διάσπαση της και η άτολμία των ήγετων της την κρατούν μακριά από την εξουσία.

Σήμερα οι μέρες της καπιταλιστικής ανάπτυξης έχουν τελειώσει. Σήμερα οι κεφαλαιοκράτες δεν είναι σε θέση να προσφέρουν μια έστω και ελαφρά καλύτερη ζωή στον εργάτη: η καπιταλιστική κρίση τους αναγκάζει να χτυπήσουν το βιοτικό του επίπεδο. Δεν είναι σε θέση να αγωνιστούν για το «έθνικό» πρόβλημα: είναι αναγκασμένοι να υποταχτούν στους ιμπεριαλιστές. Οι έχθροι των έχθρων μας γίνονται σύμμαχοί τους, γίνονται δικιά μας έχθροι. Μια νέα περίοδος, μια περίοδος ταξικής αναταραχής έχει αρχίσει.

Το άδιέξοδο στο οποίο οδηγήθηκε η Κυπριακή κοινωνία έχει τη δική του λογική. Η χρεωκοπία των «συμμάχων» της αριστεράς χεισπρώζει αγανακτισμένες μάζες προς φασιστικές καταστάσεις. Έχει ωστόσο ταυτόχρονα σπρώξει τα αριστερά κόμματα, για την ώρα τουλάχιστο, μακριά από συμμαχίες με τον ταξικό έχθρο. Τα αριστερά κόμματα κατεβάνουν αυτόνομα στις εκλογές.

Για μια μεγάλη περίοδο μετά τον Ιούλη του 74 τα κόμματα της αριστεράς συγκέντρωσαν την υποστήριξη της πλειοψηφίας του Κυπριακού λαού. Σ' αυτή τη περίοδο το ισοζύγιο δυνάμεων μέσα στη Κύπρο ήταν απόλυτα με το μέρος της εργατικής τάξης. Το πέρασμα της πολιτικής εξουσίας στα χέρια της δεν θα συναντούσε παρά ελάχιστη αντίσταση. Το διεθνές ισοζύγιο στη περιοχή ήταν επίσης ευνοϊκό. Οι μόνες δυνάμεις που θα μπορούσαν να επέμβουν στη Κύπρο, ή Ελλάδα, και ή Τουρκία, βρίσκονταν σε τέτοια κατάσταση έσωτερικής αστάθειας που δεν θα μπορούσαν ν' αποτολμήσουν κάτι τέτοιο χωρίς τον κίνδυνο επαναστατικών εξελίξεων στο δικό τους χώρο. Στις βουλευτικές εκλογές του 1976 τα αριστερά κόμματα μπορούσαν, κάτω από οποιοδήποτε εκλογικό σύστημα, να εξασφαλίσουν πλειοψηφία στη βουλή. Ωστόσο προτίμησαν να δώσουν την πλειοψηφία στη δεξιά, ελπίζοντας πως έτσι θα καταφερναν να απομονώσουν τον Κληρίδη και να πετύχουν την τιμωρία των ενόχων για το πραξικόπημα. Με το ίδιο σκεπτικό υποστήριξαν την υποψηφιότητα του Κυπριανού για τη προεδρία μετά το θάνατο του Μακάριου.

Αυτή η πολιτική έχει χρεωκοπήσει. Η συνεργασία ΑΚΕΛ - ΕΔΕΚ - ΔΗΚΟ έχει καταρρεύσει και η διαμάχη ανάμεσα στα τρία κόμματα έχει πάρει διαστάσεις. Ο λόγος γι' αυτή την κατάσταση είναι η αδυναμία της δεξιάς να λύσει τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η κυπριακή κοινωνία. Αυτά τα προβλήματα είναι αποτέλεσμα της καπιταλιστικής δομής και δεν μπορούν να λυθούν χωρίς την ανατροπή της. Χωρίς αυτήν το «έθνικό θέμα» θα βρει τη λύση του στη διχοτόμηση και τη διπλή ένωση, ο ιμπεριαλισμός θα επιβάλει τη θέλησή του, το βιοτι-

Συνέχεια στην 6η

«Στρατιες ανέργων» απειλούν οι εργοδότες

Με αφορμή την πρόσφατη απεργία στις επιχειρήσεις εισαγωγής - επιδιόρθωσης αυτοκινήτων η ΟΕΚ ξεσπάει ενάντια στις συνδικαλιστικές οργανώσεις και τους εργαζόμενους γενικά. Σε ανακοίνωση της που δημοσιεύτηκε σαν πρώτη είδηση στην κατα τα άλλα «φιλολαϊκή» Σημερινή την περασμένη Κυριακή, κατηγορεί τις συνδικαλιστικές οργανώσεις πως υποβάλλουν αιτήματα των οποίων οι συνέπειες θα είναι «απροσμέτρητες» πάνω στην οικονομία.

Με λίγα-λόγια οι εργοδότες συνεχίζουν την ίδια εκστρατεία, που αρχισαν τον τελευταίο καιρό. Με την συνέχιση της οικονομικής υφους προσπαθούν για μια ακόμα φορά να φορτώσουν τα οικονομικά βάρη στους ώμους των εργαζομένων. Εδώ πρέπει να σημειώσουμε πως επιδιώκουν να επαναλάβουν το τι έγινε αμέσως μετά την τουρκική εισβολή: Να μειώσουν δηλαδή τα μεροκάματα και να πετύχουν για μια ακόμη φορά τα τεράστια ποσοστά κέρδους εκείνης της περιόδου.

Για αυτό άλλωστε ονειρεύονται στρατιες ανέργων. Η ανακοίνωση κάνει αναφορά στην οικονομική κατάσταση που επικρατεί στις χώρες της Ευρώπης, όπου κατα την ΟΕΚ οι εργαζόμενοι δέχονται θεληματικά μειώσεις του βιοτικού τους επιπέδου, γιατί αντιλαμβάνονται την «μεγάλη αυτή ανάγκη» «Πληρώνουν ακόμα το τίμημα της οικονομικής δύσπραγίας με την δημιουργία στρατιών από ανέργους».

Και η ανακοίνωση συνεχίζει για να πει πως ούτε εδώ δεν μπορούμε να παραγνωρίσουμε τους «φυσικούς οικονομικούς νόμους».

Δεν γνωρίζουμε ποιο θεωρητικό κεφάλι της δεξιάς θεωρησε σκόπιμο να κάνει αναφορά στους «φυσικούς οικονομικούς νόμους». Ίσως οι εργοδότες θεωρούν φυσικό πράγμα την εκμετάλλευση, την τεράστια οικονομική εκμετάλλευση και την παράλληλη συνύπαρξη του κόσμου της πολυτέλειας με τον κόσμο των παραγκών και της ανέχειας.

Όμως η ανακοίνωση της ΟΕΚ, με τη σκληρότητα που τη διακρίνει στη φρασεολογία, έχει ενδεχομένως και μια άλλη διάσταση. Να χτυπήσει προεκλογικά την αριστερά, προσπαθώντας να εκφοβίσει τον πληθυσμό πως επικείται μαζική ανεργία από τη στάση των συντεχνιών.

Αν επικείται ανεργία τούτο δεν οφείλεται στις συντεχνίες ή τους εργαζόμενους, αλλά στις μόνιμες αντιφάσεις του καπιταλιστικού συστήματος, που αδυνατεί να αναπτύσσει πάνω σε βάση σταθερή τις παραγωγικές δυνάμεις.

Για αυτό είναι καθήκον των συνδικαλιστικών οργανώσεων να προασπίσουν το δικαίωμα απασχόλησης για τα μέλη τους καθώς και το βιοτικό τους επίπεδο, γιατί οι εργαζόμενοι καθόλου δεν ευθύνονται για τις αδυναμίες του συστήματος.

Καμία
συνεργασία
με δεξιά
σχήματα

Μέτωπο
Ε/Κ - Τ/Κ
εργαζομένων

Κύπρος
Λεύτερη
Σοσιαλιστική

ΔΙΕΘΝΗ

ΜΠΟΜΠΥ ΣΑΝΤΣ: ΕΚΚΛΗΣΗ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟ ΕΝΟΣ ΚΑΤΑΠΙΕΣΤΙΚΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ

Ο θάνατος του Μπόμπυ Σάντς και αργότερα του Φράνσις Χιούζ έδωσαν μια νέα τροπή στην απεργία πείνας των κρατουμένων του ΙΡΑ που γίνεται για διεκδίκηση καλύτερων συνθηκών στις φυλακές της Βορείου Ιρλανδίας. Το γεγονός ότι οι απεργιοί κράτησαν τη διαμαρτυρία τους μέχρι την τραγική κατάληξη της συνδιασμένο με την αδιάλλακτη στάση της Κυβέρνησης Θάτσερ προκάλεσε έντονα συναισθήματα συμπάθειας προς τους κρατούμενους τόσο ανάμεσα στον καθολικό πληθυσμό της Βορείου Ιρλανδίας όσο και παγκόσμια.

Οι διαδηλώσεις συμπαράστασης των καθολικών αντιμετώπιστηκαν από τον Βρετανικό στρατό με τη συνηθισμένη βιαιότητα: ένα στρατιωτικό αυτοκίνητο οδηγήθηκε μέσα στο πλήθος με αποτέλεσμα το θάνατο δυο νεαρών. Ένας 15-χρονος νέος σκοτώθηκε όταν χτυπήθηκε από πλαστική σφαίρα στο κεφάλι και άλλος έχασε το μάτι του από μια τέτοια σφαίρα. Αυτές οι βαρβαρότητες αύξησαν το μίσος και την αγανάκτηση των καθολικών ενάντια στον Βρετανικό στρατό και την κυβέρνηση με αποτέλεσμα τις μεταλύτερες διαδηλώσεις που γνώρισαν οι καθολικές περιοχές για πολλά χρόνια.

Η κυβέρνηση Θάτσερ με τη γνωστή πια σκληρότητα της δημαγωγίας δίνοντας έμφαση στο αίτημα των κρατουμένων για αναγνώριση τους σαν πολιτικών κρατουμένων. Ωστόσο ο ίδιος ο Σάντς φαίνεται πως είτε στους βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που τον επισκέφτηκαν πως αυτή η αναγνώριση δεν αποτελούσε το κεντρικό θέμα της απεργίας: η απεργία γινόταν για καλύτερες συνθήκες μέσα στις φυλακές (δικαίωμα να φορούν δικα τους ρούχα, δικαίωμα αποχής από εργασία στις φυλακές) που είναι γνωστές για τις άθλιες συνθήκες καταπίεσης και βασανιστηρίων. Αυτό επιβεβαιώνεται και από το γεγονός ότι προηγούμενη απεργία πείνας λύθηκε τα Χριστούγεννα μετά από υποχωρήσεις των αρχών που τελικά αθετήθηκαν φέρνοντας έτσι την νέα απεργία. Πρέπει ακόμα να σημειωθεί πως το αίτημα για αναγνώριση των κρατουμένων σαν πολιτικών κρατουμένων δεν είναι δημιουργήμα των ιδιών: αυτή η αναγνώριση υπήρχε μέχρι πριν μερικά χρόνια και απαιρέθηκε από την Βρετανική Κυβέρνηση.

Αν η Κυβέρνηση Θάτσερ έδειχνε λιγώτερη αδιαλλαξία και δεχόταν την βελτίωση των συνθηκών στις φυλακές η τραγωδία μπορούσε εύκολα να αποφευχθεί όπως θα αποφεύγονταν και η έξαρση των συγκρούσεων και του μίσους ανάμεσα σε καθολικούς και προτεστάντες. Γι' αυτό είναι εγκληματική και η υποστήριξη που έδωσε στη κυβέρνηση ο αρχηγός του Εργατικού Κόμματος για τη στάση της απέναντι στους απεργούς. Αυτή η υποστήριξη αποτελεί συγκάλυψη της ουσίας του θέματος και αναγνώριση του δικαιώματος της κυβέρνησης να συνεχίσει την κακομεταχείριση των κρατουμένων. Ήδη άρχισαν να φαίνονται και οι πρώτες σημαντικές αντιδράσεις μέσα στο Εργατικό Κόμμα με την δήλωση του Τόνυ Μπεν ενάντια στη Βρετανική πολιτική στη Βόρεια Ιρλανδία.

Με το θάνατο του Σάντς και Χιούζ η ένταση ανάμεσα στους καθολικούς και τους προτεστάντες ξανάρχεται βίαια στην επιφάνεια με προοπτικές νέων αιματηρών επεισοδίων. Οι βομβιστικές ενέργειες του ΙΡΑ έχουν πολλαπλασιαστεί τις τελευταίες μέρες ενώ υπάρχουν πληροφορίες για έντονη προετοιμασία για ανάλογες ενέργειες από τις προτεστάντικες παραστρατιωτικές οργανώσεις. Ένας νέος κύκλος αιματοχυσίας φαίνεται αναπόφευκτος χωρίς οποιαδήποτε λύση του προβλήματος να βρίσκεται κοντά.

Ο μαρτυρικός θάνατος των Σάντς και Χιούζ φέρνοντας στην επιφάνεια το πρόβλημα της Ιρλανδίας φέρνει ταυτόχρονα μπροστά και το πρόβλημα των μεθόδων του ΙΡΑ. Όσο ηρωϊκή κι αν είναι η διαμαρτυρία των απεργιών είναι φανερό πως δεν λύνει κανένα πρόβλημα. Το γεγονός και μόνο ότι άνθρωποι αποφασισμένοι να θυσιάσουν τη ζωή τους χάνονται με αυτό τον τρόπο αποτελεί από μόνο του καταδική μιας τέτοιας μεθόδου. Η αυτοθυσία τους είναι ισοδύναμη με εκκλήση για ανθρωπισμό προς ένα καθεστώς που είναι από τη φύση του απάνθρωπο και καταπιεστικό. Η ρομαντική ποίηση του Σάντς για τον κορυδαλλό που δεν αντέχει στη σκλαβία δεν πρόκειται να σώσει το λαό της Βορείου Ιρλανδίας. Ο Βρετανικός στρατός είναι σε θέση να σκοτώσει πολλούς ηρωϊκούς μαχητές όπως κάμνει εδώ και δεκαετίες.

Η μέθοδος της απεργίας πείνας είναι η άλλη πλευρά του νομίσματος της πολιτικής της φυσικής βίας που ακολουθεί ο ΙΡΑ. Το γεγονός ότι χρόνια ολόκληρα ανάρτησης δράσης δεν έχουν φέρει πιο κοντά τη λύση του προβλήματος δεν είναι τυχαίο. Στο θεωρητικό επίπεδο ο μεγάλος Ιρλανδός Μαρξιστής και επαναστάτης ανάλυσε με ακρίβεια το θέμα των μεθόδων των επαναστατών. Στο άρθρο του «Κάλπες, Σφαίρες ή-» αναφέρεται στα ερωτηματικά που έθετε ο Αμερικανός σοσιαλιστής για το τι πρέπει να γίνει αν οι κεφαλαιοκράτες αρνηθούν να αναγνωρίσουν μια πιθανή εκλογική νίκη των Σοσιαλιστών.

«Αλλά ακόμα κι όταν παραδεχόμαστε, όχι, επιμένουμε σε όλ' αυτά σχετικά με την σημασία της πορείας του συντρόφου μας, δεν σημαίνει πως συμμεριζόμαστε ή συστήνουμε την εναλλακτική λύση που προσφέρει. Το ντουφέκι είναι, φυσικά, ένα χρήσιμο όπλο σε ωρισμένες συνθήκες, αλλά αυτές οι συνθήκες λίγη πιθανότητα έχουν να υπάρξουν. Αυτή είναι μια εποχή πολύπλοκων μηχανισμών στον πόλεμο όπως και στη βιομηχανία, και αντιμετώπιση με τα πολυβόλα και το πυροβολικό που

σκοτώνει από επτά μίλια απόσταση τα ντουφέκια δεν είναι πιθανό να έχουν σημαντική υλική αξία για να βοηθήσουν τη λύση του εργατικού προβλήματος με προλεταρικό τρόπο..... Αντιμέτωπος με τέτοιο όπλο (το Ζέπελιν) στα χέρια των αδιάτακτων και αουσιόδητων αφεντάδων το όπλο του σύντροφου Βίκτωρ Μπέργκερ θα είναι τόσο λίγο αποτελεσματικό όσο και η κόψη στα χέρια ενός ρεφορμιστή.

Είναι λοιπόν οι προοπτικές τόσο απελπιστικές; Όχι! Έχουμε ακόμα την δυνατότητα να φτιάξουμε ένα όπλο ικανό να κερδίσει τη μάχη για μας ενάντια στη πολιτική υφαρπαγή και όλες τις στρατιωτικές δυνάμεις στη γη, τη θάλασσα και τον αέρα. Αυτό το όπλο θα φτιαχτεί στο καμίνι του αγώνα στο εργαστήριο, στο μεταλλείο, στο εργοστάσιο ή στους σιδηροδρόμους, και το όνομα του είναι βιομηχανικός συνδικαλισμός».

Ο Κόννολυ αρνείται σαφώς να αντικαταστήσει την επαναστατική δράση του προλεταριάτου με το ντουφέκι. Η οργανωμένη δράση της εργατικής τάξης, η γενική απεργία και η επίθεση με οικονομική παράλυση θα γονατίσει τον καπιταλισμό, όχι οι σφαίρες του αντάρτη. Την ίδια λογική εφαρμόζει και στο συγκεκριμένο πρόβλημα της Ιρλανδίας. Στο άρθρο του «Φυσική βία στην Ιρλανδέζικη πολιτική» επιτίθεται βίαια στην προπαγάνδα για φυσική βία:

«...οι προχωρημένοι Εθνικιστές των ημερών μας παραγνωρίζουν τελείως τις αρχές και δίνουν σημασία μόνο στις μεθόδους - μια περίπτωση τοποθέτησης του αμαξίου μπροστά από το άλογο, απόλυτα μοναδική στην ηλιθιότητα της και χωρίς προηγούμενο στην ιστορία του κόσμου».

οι Σοσιαλιστές πιστεύουν ότι το θέμα της βίας είναι πολύ δευτερεύουσας σημασίας: το πραγματικό σημαντικό ερώτημα είναι οι αρχές πάνω στις οποίες βασίζεται το κίνημα που μπορεί να χρειαστεί ή όχι τη χρήση βίας για να πετύχει το σκοπό του.

Εδώ, λοιπόν είναι η απέραντη διαφορά ανάμεσα στους Σοσιαλιστές Δημοκράτες και τους φίλους μας, τους ανθρώπους της φυσικής

βίας. Οι τελευταίοι καταπνίγοντας κάθε συζήτηση αρχών κερδίζουν παθητική και φευγαλέα επιδοκιμασία των ασυλλόγιστων πολλών. Οι πρώτοι, επιμένοντας στην πλήρη κατανόηση των βασικών τους αρχών δεν ελκύουν τόσο εύκολα τους πολλούς, αλλά ελκύουν και συγκρατούν τους πιο στοχαστικούς ανάμεσα τους. Είναι η διαφορά ανάμεσα σε ένα εξεγερμένο όχλο και ένα στρατό σε προετοιμασία....»

Αυτές οι αλήθειες είναι το ίδιο επίκαιρες σήμερα όπως και τότε. Το πρόβλημα της βόρειας Ιρλανδίας είναι άλυτο πάνω στη βάση του θρησκευτικού διαχωρισμού. Ακόμα και η αποχώρηση των Βρετανικών στρατευμά-

Αυτό το άρθρο αποτελεί μια πρώτη προσέγγιση στο θέμα της Ιρλανδίας. Αναπόφευκτα μερικά σημεία αποτελούν προσωπικές απόψεις του συγγραφέα. Ελπίζουμε πως άλλες απόψεις αν υπάρχουν θα εκφραστούν για να γνωρίσουμε καλύτερα το πρόβλημα.

των που ασφαλώς παίζουν ένα βρώμικο ρόλο θα ανοίγει τις πόρτες για μια ασύδοτη και αιματηρή καμπάνια των παραστρατιωτικών, οργανώσεων των προτεστάντων ενάντια στον καθολικό πληθυσμό.

Όπως και στη Κύπρο έτσι και στην Βόρεια Ιρλανδία το κλειδί βρίσκεται στα χέρια της εργατικής τάξης και στον αγώνα της ενάντια στην εκμετάλλευση και τον καπιταλισμό. Μια σοσιαλιστική Ιρλανδία απαλλαγμένη από θρησκευτικές προκαταλήψεις είναι η μόνη διέξοδος από την αιματηρή κατάσταση που διμιούργησε ο Βρετανικός αποικισμός. Και μια σοσιαλιστική Ιρλανδία μπορεί μόνο να γίνει πραγματικότητα με την αποφασιστική δράση των Ιρλανδων εργατών - χωρίς θρησκευτικό φανατισμό.

ΘΕΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Τρομοκρατία

Σύντροφοι της Σοσιαλιστικής Εκφρασης

Στην Αμερική οργιάζει η φασιστική οργάνωση Κου-Κλουξ-Κλαν που η κύρια της δράση είναι να σκοτώνει μαύρους. Φυσικά δεν διστάζει να σκοτώνει και άτομα που είναι εναντίον της δράσης της. Η Κου-Κλουξ-Κλαν παίρνει λεφτά από τη ΣΙΑ ώστε να διατηρεί ένα καλό στρατιωτικό εξοπλισμό και επίσης να εκπαίδευει τα μέλη της σε τρομοκρατικές ενέργειες.

Πέραν τον Νιόβρη αριστερές οργανώσεις, οργάνωσαν ειρηνική διαδήλωση εναντίον αυτής της φασιστικής οργάνωσης στο Κρίνσπορο. Την ώρα της διαδήλωσης οι Κου-Κλουξ-Κλαν επενέβηκαν και με αυτόματα όπλα πυροβόλησαν εναντίον της διαδήλωσης. Αποτέλεσμα ήταν να σκοτωθούν 5 μέλη του Κομμουνιστικού εργατικού κόμματος. Την ώρα της δολοφονίας, δημοσιογράφος κινηματογράφησε το γεγονός με αποτέλεσμα δεκάδες εκατομμύρια Αμερικάνοι να δουν στην τηλεόραση τα γεγονότα καθαρά όπως έγιναν. Φυσικά η εντύπωση καθενός ήταν ότι οι φασίστες θα κάθονταν στην ηλεκτρική καρέκλα για το εγκλήμα τους. Όμως κάτι τέτοιο δεν έγινε. Πριν δυο μήνες έγινε η δική και το δικαστήριο αθώωσε τους φασίστες με την δικαιολογία ότι ήταν σε αυτοάμυνα.

Ετσι είδους γεγονότα όμως έγιναν και σε άλλες περιπτώσεις με

πρωταγωνιστές την αστυνομία όταν δεκάδες χιλιάδες την δεκαετία του 60 διαδήλωναν εναντίον της Αμερικανικής επέμβασης στο Βιετνάμ, η αστυνομία κατέβαινε και κτυπούσε τους διαδηλωτές. Υπάρχουν ντοκουμέντα να δείχνουν αστυνομικούς να κτυπούν με τεράστια ρόπαλα νέγρους διαδηλωτές μέχρι θανάτου. Υπάρχει μάλιστα μια ταινία που δείχτηκε πολλές φορές στην τηλεόραση όταν στην δεκαετία του 60 στο πανεπιστήμιο του Κεντ Στέιτ οι φοιτητές έφυγαν από τις τάξεις τους και οργάνωσαν διαδήλωση εναντίον του πολέμου.

Η αστυνομία επέμβηκε πυροβολώντας και σκοτώνοντας 4 άτομα και πληγώνοντας βαρεια άλλους 11. Ο ένας νεκρός ήταν κάποιος που έτυχε να περνα από εκεί. Τον ίδιο περίπου καιρο η αστυνομία σκότωσε μέλη και ηγέτες του κόμματος, μαύροι πάνθηρες που έκαναν οργανωμένη δράση εναντίον της επέμβασης στο Βιετνάμ. Ένα άλλο γεγονός ήταν η δολοφονία από αγνώστους, του μεγαλύτερου πολιτικού ηγέτη του νέγκρικου κινήματος, *Malkolm X*. Όλοι αυτοί μιλούσαν εναντίον της εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης από την αστική.

Η αστική τάξη μέσω των μηχανισμών καταστολής, την αστυνομία και το στρατό, κτυπά το εργατικό κίνημα είτε αυτο παρουσιάζεται ζητώντας καλύτερες συνθήκες διαβίωσης, είτε δεν θέλει να πάει να

Εσπασε η 25χρονη κυριαρχία της δεξιάς

ΣΕ ΠΡΟΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΟΔΗΓΕΙΤΑΙ

Η ΓΑΛΛΙΑ

25 χρόνια κυριαρχίας της δεξιάς στην πολιτική διακυβέρνηση της Γαλλίας έσπασαν στις 10 του Μάη πάνω στην αποφασιστικότητα της Γαλλικής εργατικής τάξης να θέσει τέρμα στην άγρια καταπίεση και την εκμετάλλευση του κεφαλαίου. Μια νέα περίοδος αρχίζει για το Γαλλικό εργατικό κίνημα. Μια κρίσιμη περίοδος στην οποία οι εργαζόμενοι θα σπρώχνουν όλο και περισσότερο τα παραδοσιακά εργατικά κόμματα και τις συνδικαλιστικές τους οργανώσεις στην ολοκλήρωση της νίκης με το σπάσιμο των καπιταλιστικών δομών και το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της κοινωνίας.

ΝΤ' ΕΣΤΑΙΝ - ΟΥΜΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Ποια ήταν εκείνα τα δεδομένα που έπεισαν επιτέλους το Γαλλικό λαό να παραμερίσει στις 10 του Μάη τις φοβερές του κεφαλαίου, των πολιτικών του εκπροσώπων και των εφημερίδων τους για την «καταστροφή» που θα σήμαινε μια Σοσιαλιστική κυβέρνηση; Αναμφίβολα ο πιο σημαντικός παράγοντας ήταν οι επιπτώσεις της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης και της ανικανότητας της δεξιάς κυβέρνησης να δώσει λύσεις στα οικονομικά αδιέξοδα που μαστίζουν τη Γαλλική κοινωνία.

Η κρίση αυτή που πλήττει όλο τον πλανήτη μας σήμαινε για τη Γαλλική εργατική τάξη 1,600,000 ανέργους (10% σχεδόν του οικονομικά ενεργού πληθυσμού), μείωση του βιοτικού επιπέδου μεταξύ 5-12%, συνέχηση αύξηση του πληθωρισμού (πέρα από 12%) μείωση του εθνικού εισοδήματος, απόκοπες στις κοινωνικές δαπάνες και αποεθνικοποίηση των κρατικοποιημένων εταιρειών.

Το καπιταλιστικό σύστημα το μόνο που είχε να υποσχεθεί ήταν 1.6% άνοδο της οικονομίας ενώ χρειάζονται ρυθμοί άνοδου της τάξης του 6% για να διατηρηθεί απλά η ανεργία στα σημερινά πρωτοφανή επίπεδα. Οι καπιταλιστές το μόνο που υπόσχονταν ήταν να προσθέσουν ακόμα ένα εκατομμύριο στις ουρές των ανέργων μέχρι το 1985. Κι αυτά σε μια εκρηκτική κοινωνική κατάσταση όπου καταπιέζονται όλοι και περισσότερο οι πολιτικές ελευθερίες του Γαλλικού λαού (ρατσιστική πολιτική ενάντια στους μετανάστες, νόμιμος έλεγχος ταυτότητων για πρώτη φορά στην Γαλλία)

σε μια κοινωνία όπου το 5% των πλουσίων οικογενειών απολαμβάνει το 45% του εθνικού πλούτου ενώ το 50% του πληθυσμού κατέχει το 5%.

Η οργή του εργατικού κινήματος για αυτή την κατάσταση εκφράστηκε πολύ πριν τις 10 του Μάη. Εκφράστηκε με μεγάλες κινητοποιήσεις κι απεργίες που απόδειξαν για μια ακόμη φορά τη ραμάλια δύναμη της γαλλικής εργατικής τάξης.

Η κατάσταση αυτή όπως και στην γειτονική Αγγλία, την Ελλάδα και ένα σωρό άλλες χώρες, ήταν φυσικό να τρομάξει τους κεφαλαιοκράτες και τους πολιτικούς τους εκπροσώπους. Ανίκανοι οι τελευταίοι όπως και όλοι οι οικονομικοί εγκέφαλοι της αστικής τάξης να βρουν λύσεις στα προβλήματα άρχισαν να καυγαδίζουν μεταξύ τους πως καλύτερα θα εκμεταλλευόνταν τους εργαζόμενους για να διατηρήσουν τα κέρδη των αφεντικών τους και το καπιταλιστικό σύστημα για λίγο ακόμα στη ζωή. Αυτή η διάσπαση εκφράστηκε στις εκλογές με την αντιπαράθεση των «σκληροπυρηνικών» δεξιών του γκαλικού Σιρακ και των ψευτοφιλελεύθερων δεξιών του Ντ' Εσταίν. Το αδιέξοδο στους κόλπους της δεξιάς εκφράστηκε ακόμα με την αδυναμία γκαλικών να πάρουν συλλογική δεσμευτική απόφαση για υποστήριξη του Ντ' Εσταίν στο δεύτερο γύρο των εκλογών ενώ η γενική ακεφια κι απογοήτευση των δεξιών φάνηκε κι από τα ποσοστά των αποχών στους δύο γύρους. Γιατί στο δεύτερο γύρο τα 5% επί πλέον που ψήφισαν ήταν σχεδόν όλοι αριστεροί ψηφοφόροι που έδωσαν τελικά τη νίκη στο Μιττεραν. Ενα ποσοστό (σίγουρα δεξιάς τοποθέτησης) γύρω στο 13% έμεινε αμέτοχο και στους δύο γύρους.

ΕΝΑΛΛΑΧΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ

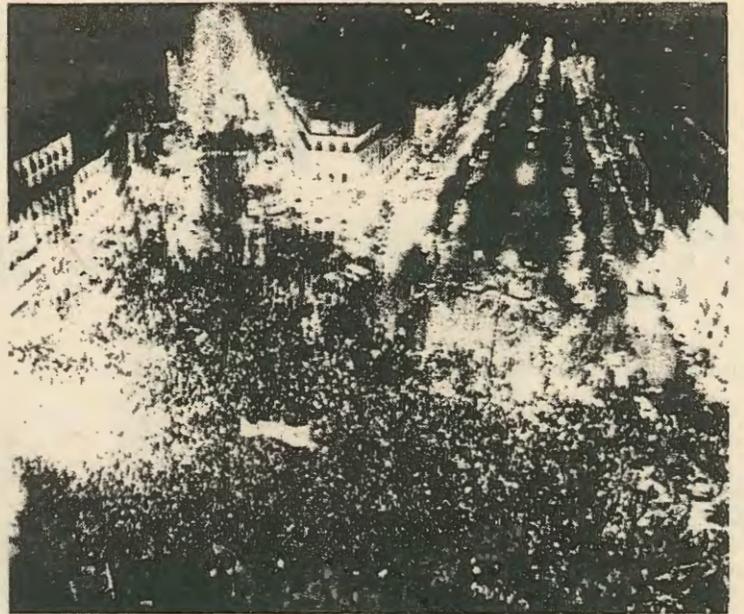
Αντίθετα οι Γάλλοι αριστεροί ψήφισαν στις 10 του Μάη αποφασιστικά. Αγακτισμένοι από την 25χρονη κυριαρχία της δεξιάς, τις εντεινόμενες επιθέσεις των αφεντικών στα μεροκάματα και τις ελευθερίες τους κι από τη Γαλλική κοινωνία που αντι να αναπτύσσεται υπόσχεται μόνο ανεργία, απραξία και μίζερια γύρεψαν την εναλλακτική πορεία. Αυτή την πορεία δεν είδαν για τους την δείχνει πιστικά το Κομμουνιστικό Κόμμα με τα Ζικ-Ζακ στην πολιτική του (από τον ευρωκομμουνισμό στην τυφλή υποστήριξη της πολιτικής της σοβιετικής γραφειοκρατίας στο Αφγανισταν και την Πολωνία, διασπαστική πολιτική απέναντι στους Σοσιαλιστές κ.λ.π βλ. φύλλο 105) και τη διασταχτικότητα της ηγεσίας του στη μάχη για το σοσιαλισμό. Στράφηκαν λοιπόν στο Σοσιαλιστικό κόμμα — στον πρώτο γύρο για να δώσουν 5% περισσότερους ψήφους στον Μιττεραν και στο δεύτερο γύρο για να δώσουν μ' ενθουσιασμό για την εκλογή του.

ΚΡΙΣΙΜΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Με την εκλογή του Μιττεραν η Γαλλική κοινωνία μπήκε σε μια από τις πιο κρίσιμες περιόδους των τελευταίων χρόνων ίσως τόσο κρίσιμη όσο η εποχή του λαϊκού μετώπου του 1936 και η εποχή της εξέγερσης του 1968.

Γιατί οι εργατικές μάζες που είδαν μετά από 25 ολόκληρα χρόνια τον εκπρόσωπο τους στην Προεδρία θα ζητήσουν πια να τους δώσει τις λύσεις που γυρεύουν.

Η άμεση αντίδραση του μεγάλου κεφαλαίου στη νίκη του Μιττεραν είναι πολύ χαρακτηριστική της εκρηκτικής κατάστασης που δημιουργείται στη χώρα. Από την πρώτη μέρα μετά τις εκλογές οι καπιταλιστές άρχισαν να αποσύρουν τις μετοχές τους ειδικά στα 11 μεγάλα βιομηχανικά συγκροτήματα που περιλαμβάνονται στο (συγκρατημένο κι ανεπαρκές) πρόγραμμα εθνικοποιήσεων του Σοσιαλιστικού Κόμματος. Οι μετοχές στο χρηματιστήριο του Παρισιού έπεσαν την Δευτέρα στα χειρότερα επίπεδα από την εποχή του Β' Παγκοσμίου πολέμου ενώ το γαλλικό φράγκο σημείωσε μεγάλη πτώση απέναντι στο μάρκο και το δολάρι-

Ο Γαλλικός λαός πανηγυρίζει

ο. Μ' αυτή τους την ενέργεια οι βιομήχανοι, οι χρηματιστές κι οι μεσίτες ξένου συναλλάγματος δείχνουν από τη μια τον πανικό τους για τη νέα κατάσταση από την άλλη όμως επιδίδονται σε ένα ωμο εκφοβισμό τόσο του Μιττεραν και του Σοσ. Κόμματος όσο και του Γαλλικού λαού προειδοποιώντας τους ότι θα αντιδράσουν σκληρά σε οποιαδήποτε σοσιαλιστικά μέτρα. Οι Αμερικάνοι Ιμπεριαλιστές κι η αντίδραση στην Ευρώπη άρχισε αμέσως να υποβάλλει στο Μιττεραν πως δεν πρέπει να δεχτεί κομμουνιστές υπουργούς στη νέα κυβέρνηση.

Ο στόχος των καπιταλιστών και της διεθνούς αντίδρασης είναι καθαρός: Επιδίδουν να αφαιρέσουν από το πρόγραμμα του Σοσ. Κόμματος οποιοδήποτε ίχνος αντικαπιταλιστικών μέτρων που θα έπλητταν τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Θέλουν δηλαδή να ξεκάνουν πριν τη υλοποίηση τους τα μέτρα εκείνα που μπορούν να λύσουν τα προβλήματα της εργατικής τάξης. Εκείνα τα προβλήματα σε αντίδραση στα οποία οι εργαζόμενοι έδιωξαν τη δεξιά από την εξουσία. Με τον τρόπο αυτό σκοπεύουν να φθείρουν τη δημοτικότητα του Μιττεραν και του Σοσ. Κόμματος να τους αποξενώσουν από αυτούς που τους ψήφισαν σήμερα τόσο αποφασιστικά για να επιστρέψουν αύριο μια ακόμα πιο καταπιεστική δεξιά κυβέρνηση πανέτοιμη για να χυπήσει καιρίαινα το εργατικό κίνημα και τις οργανώσεις του όταν πια θα έχουν ξεφτίσει οι ηγέτες τους στα ματια της εργατικής τάξης.

ΠΡΟΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ

Στο άλλο στρατόπεδο βρίσκεται μια εργατική τάξη με ψηλό ηθικό κι ακονισμένη μαχητικότητα που περιμένει τους εκπροσώπους της στη νέα κυβέρνηση να δώσουν τις λύσεις που υποσχέθηκαν.

Το πρόγραμμα του Σοσιαλιστικού κόμματος περιλαμβάνει έλεγχο στις τιμές ορισμένων προϊόντων, εθνικοποίηση των Τραπεζών και 11 βιομηχανικών συγκροτημάτων αύξηση στις συντάξεις, τις κοινωνικές παροχές και τους κατώτατους μισθούς, μείωση της εβδομαδιαίας εργασίας από 40 σε 35 ώρες και τη δημιουργία 210,000 εργασιών κυρίως στην εκπαίδευση τα νοσοκομεία και τις δημόσιες υπηρεσίες.

Από το πρόγραμμα αυτό λείπει το βασικότερο στοιχείο, ο έλεγχος της οικονομίας που θα παραμείνει βασικά στα χέρια των κεφαλαιοκρατών οι οποίοι έχουν ήδη προειδοποιήσει για την ικανότητα τους να παραλύσουν την οικονομία αν τολμήσουν οι Σοσιαλιστές να εφαρμόσουν έστω και τα περιορισμένα μέτρα που εξάγγειλαν πριν τις εκλογές. Ετσι ακόμα και στην περίπτωση υλοποίησης αυτών των μέτρων πέρα από την προσωρινή ανακούφιση που θάφεραν στους εργαζόμενους

θα κατάνησαν αναπόφευκτα σε αχαλίνωτο πληθωρισμό και μεγαλύτερη ακόμα ανεργία από το μπουκοτάρισμα των κεφαλαιοκρατών τη φυγάδευση κεφαλαίων και την άρνηση να επενδύουν σε παραγωγικούς τομείς.

Ετσι η Σοσιαλιστική κυβέρνηση θα βρίσκεται στους μήνες και τα χρόνια που έρχονται ανάμεσα στις δυο αντιμαχόμενες δυνάμεις, την εργατική τάξη και το κεφάλαιο, που θα σπρώχνουν η μὲν πρώτη για την υιοθέτηση όλο και πιο ριζοσπαστικών σοσιαλιστικών μέτρων που θα τείνουν ν' απειλούν τον ίδιο τον καπιταλισμό κι η δεύτερη για την παρεμπόδιση τους ή την αφαίρεση της αποτελεσματικότητάς τους.

ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Στις λίγες βδομάδες που έρχονται οι συνθήκες είναι πολύ ευνοϊκές για το εργατικό κίνημα. Η προκήρυξη πρόωρων βουλευτικών εκλογών από το Μιττεραν σε 6-7 βδομάδες κι η αναγκαιότητα να τις κερδίσει η αριστερά για να μπορέσει να κυβερνήσει θ' αναγκάσει τους ηγέτες του Σοσιαλιστικού κόμματος να παραμερίσουν τη σεχαριστική διασπαστική τους πολιτική απέναντι στο Κομμουνιστικό Κόμμα (που με τη σειρά του αναγκάστηκε ήδη από τα γεγονότα να επιζητήσει την επαναπροσέγγιση) χωρίς να αποκλείεται και υπουργοποίηση κομμουνιστών. Ταυτόχρονα πρέπει να αποκλείεται στην προεκλογική τουλάχιστον περίοδο, στροφή προς τα δεξιά κι υποχώρηση στις φοβερές των καπιταλιστών.

Οι βουλευτικές εκλογές, η αντιμετώπιση του κοινού εχθρού και το ψηλό ηθικό της νίκης θα έχουν μεγάλη επίδραση στη βάση των δυο κομμάτων που θα δει στην πράξη για μια ακόμα φορά την αναγκαιότητα και τη δύναμη της ενότητας. Αυτή η ενότητα θα βρει την έκφραση της στη βάση των δυο συντεχνιών που ελέγχουν τα δυο κόμματα (ΓΔΣΕ και ΓΣΕ) και που κατάφεραν οι ηγέτες των δύο κομμάτων να διχάσουν στο παρελθόν, μετά την διάλυση της Ενωμένης Αριστεράς. Στους μήνες που έρχονται οι εργάτες θα συνειδητοποιούν όλο και περισσότερο πως μόνο μια πολιτική ενότητα στα εργασιακά και τις γειτονικές βασισμένη πάνω σ' ένα σοσιαλιστικό πρόγραμμα δράσης μπορεί να αντιπαραβληθεί νικηφόρα στη λυσσαλέα αντίδραση της δεξιάς και του καπιταλισμού και να φέρει την εργατική τάξη στην εξουσία.

Αντίθετα τυχόν υποχωρήσεις απέναντι στην αστική τάξη από τους ηγέτες του Σοσιαλιστικού και Κομμουνιστικού κόμματος θα βρισκουν ακόμα μεγαλύτερη αντίδραση από τα μέλη της βάσης παρα στο παρελθόν (1974, 1978, κλπ) και θα σπρώχνει όλο και περισσότερες μάζες προς τις μαρξιστικές ιδέες και λύσεις προς τον σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της κοινωνίας.

Δέλτα Μ

στην Αμερική

πολεμήσει για τα συμφέροντα της αστικής τάξης, είτε αρνείται να πληρώσει φόρους για όπλα που θα πάνε στο Ελ Σαλβατορ, ή στην Τουρκία ή σε οποιαδήποτε άλλη δικτατορία.

Η Κου-Κλουξ-Κλαν χρησιμοποιείται για να κτυπά το νέγρικο εργατικό κίνημα, το οποίο έχει τόσα πολλά να ζητήσει, λόγω του χαμηλού του επιπέδου ζωής. Ο ρατσισμός χρησιμοποιείται από την αστική τάξη για να δίνει χαμηλούς μισθούς στους μαύρους εργάτες, με τη δικαιολογία ότι είναι λιγότερο αποδοτικοί λόγω ανικανότητας και φυσικά το ίδιο ισχυρίζεται και για τις γυναίκες. Επίσης ο ρατσισμός χρησιμοποιείται για να σπείρει τη διαίρεση της εργατικής τάξης σε μαύρους και λευκούς ώστε η μια φυλή να βλέπει την άλλη σαν εχθρό, αντι σαν συναγωνίστρια, ούτως ώστε να μην οργανωθούν μαζί εναντίον των καταπιεστών τους. Γι' αυτό το λόγο η Αμερικάνικη κυβέρνηση καλύπτει τις δραστηριότητες αφτής της φασιστικής οργάνωσης. Το FBI και η ΣΙΑ με καθημερινή τρομοκρατία δρουν εναντίον αριστερών κομμάτων κάνοντας διαρρήξεις των γραφείων τους και αποσπώντας έγγραφα, κατασκοπεύοντας τα μέλη τους σε κάθε τους κίνηση, απολύοντας μέλη από τις δουλειές τους, επίσης συνεργάζονται με τις μεταναστευτικές αρχές για να διώχνουν από την Αμερική μέλη αυτών των κομμάτων που δεν έχουν γεννηθεί στην χώρα. Την δεκαετία του 50 επι Μακκάρθρη η κυβέρνηση εφάρ-

μοσε ένα νόμο που της έδινε το δικαίωμα να δικάζει ακόμα και τις ιδέες. Τότε τα αριστερά κόμματα κτηρήθηκαν σε μεγάλο βαθμό. Αυτό τον νόμο προσπαθεί να τον εφαρμόσει ξανά. Το κόμμα Σοσιαλιστές εργάτες έχει στείλει σε δική το FBI και την CIA για τα αδικήματα που ανέφερα προηγουμένως και ακόμα ότι έδω και 50 χρόνια από τον καιρό της ίδρυσης του το FBI έχει στείλει 1200 πράκτορες να κατασκοπεύουν μέλη ακόμα και να γίνουν μέλη του κόμματος. Σκοπός της δικής δεν είναι να τιμωρηθεί το FBI και η CIA από την Αμερικάνικη κυβέρνηση που είναι το ίδιο και το αυτο και επομένως δεν υπάρχει τέτοια ψευδαίσθηση, αλλά το να δεχτεί ανοιχτά στην Αμερικάνικη εργατική τάξη ότι οι ιδέες που έχουν σκοπό να βοηθήσουν την προώθηση των συμφερόντων της σαν τάξη, καταδικάζονται με όλα τα δυνατά μέσα που διαθέτει η αστική τάξη. Ενας άλλος λόγος είναι να φνοιχτούν τα βιβλία του FBI και της CIA για να βγουν στην φόρα τα εγκλήματα τους.

Κάθε μέρα γίνονται εγκλήματα εναντίον μειονοτήτων από την αστυνομία και τους φασίστες και πάντοτε καλύπτονται. Χτες βρέθηκε μάρτυρας σε ένα από τες χιλιάδες που συμβαίνουν κάθε μέρα: Πάνω στο πεζοδρόμιο κάποιος δυνάτος σαν βόδι κτυπούσε ένα άλλο και τον έριξε χάμω. Μετά άρχισε να τον κλωτσά δυνατά πάνω στα μούτρα και

μετα να του κτυπά το κεφάλι του, πάνω στο πεζοδρόμιο. Ο άνθρωπος έμεινε κάτω και έβγαζε αίμα από το στόμα, καθώς και το πρόσωπο του παραμορφώθηκε από τα κτυπήματα. Γύρω στεκόντουσαν τριάντα άτομα και έβλεπαν, αλλά κανένας δεν έκανε τίποτα. Όταν πήγε να ξανακτυπήσει τον λιποθυμισμένο πήγα και του είπα να σταματήσει. Αυτός έβγαλε το πορτοφόλι του και μου έδειξε την ταυτότητα του που έδειχνε ότι ήταν αστυνομικός, που σήμαινε (σύμφωνα με τους νόμους της Αμερικάνικης δημοκρατίας) ότι ο νόμος επέβαλλε την τάξη εκείνη την ώρα και επέμβαση μου θα ήταν παράνομη. Ο «καλός αστυνομικός» λοιπόν με έσπρωξε πίσω απειλητικά και μου είπε να κοιτάξω την δουλειά μου ειδημη θα μπλέξω. Εφυγα και μετά μίλησα με άτομα που έχουν χρόνια στην Αμερική, για το τι συνέβηκε. Μου είπαν ότι αν επέμβαينا και ο αστυνομικός έβγαζε πιστόλι και με πυροβολούσε, το δικαστήριο θα έλεγε ότι ο αστυνομικός ήταν σε αυτοάμυνα και θα αθωνώονταν όπως πάρα πολλές φορές συνέβηκε. Αν ο αστυνομικός αποτελείωνε τον άνθρωπο που κτυπούσε το δικαστήριο θα τον έδιωχνε από τη δουλειά του για κανένα μήνα και μετά θα αναλάμβανε πάλι καθήκοντα. Γιατί θα τον έπερναν πίσω; Γιατί οι μονάδες καταστολής χρειάζονται αυτούς τους εκπαιδευμένους φασίστες που θα κτυπούν τις λαϊκές κινητοποιήσεις ώστε να διατηρηθεί αυτο το σύστημα που μια χούφτα ανθρώπων, θα μπορεί να εκμεταλλεύεται την εργατική δύναμη της πλειοψηφίας ανενόχλητα.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ

Εργατεια

ΕΡΕΥΝΑ: ΛΙΜΑΝΙ

Οι λιμενεργάτες μιλούν στην Εκφραση

Μετα την παρουσίαση σε τρεις συνεχείς εκδόσεις των προβλημάτων του Λιμανιου της Λεμεσου ο συνεργάτης μας Νίκος Λεμεσιανος συνεχίζει την έρευνα του στο λιμάνι αφήνοντας σήμερα τους ίδιους τους λιμενεργάτες να παραθέσουν τις απόψεις τους. Τις δικές μας απόψεις τις γράψαμε στα τρία προηγούμενα φύλλα. Ελπίζουμε η έρευνα μας να βοηθήσει στη συνειδητοποίηση των προβλημάτων και των μεθόδων του αγώνα για επίλυση τους τόσο από τους ίδιους τους λιμενεργάτες και τις συντεχνίες τους όσο κι απ' όλους γενικά τους εργαζομένους μισά και ο αγώνας μας είναι κοινός.

Κόκος Γεωργίου (Λιμενεργάτης Β', αχθοφόρος)

Ερ: Θέλεις να πεις τίποτα στη «Σ.Ε.»;
Απ: Μάλιστα, την ιστορία μου. Έκαμα αίτηση το 1974, όταν επρόκειτο να γίνει η Β' Λίστα των στοιβαδών. Με απόρριψαν με μονάδες. Έπρεπε να έχω 3 εξαρτώμενα πρόσωπα. Στην ουσία δεν είχα τα μέσα. Ο καθένας έβαλε το δικό του, άρχα να είχε ή όχι εξαρτώμενα πρόσωπα και οικογενειακές υποχρεώσεις. Παραδείγματα υπάρχουν πολλά. Το 1975 πήγα ναυτικός. Τη δεύτερη φορά, όταν συμπλήρωσα τη Β' λίστα των στοιβαδών μου (σύντηξη κάποιο δικό μου πρόσωπο) δόθηκε η Β' αναφέρω το όνομα του. Και πάλι με απόρριψαν με τη δικαιολογία πως έπρεπε να έχω 3 εξαρτώμενα πρόσωπα. Μετά από 7-8 μήνες, όταν βρισκόμουν στο Λάγος της Νιγηρίας, πήρα μια επιστολή που με ενημέρωνε πως θα μ' έβαζαν δούλο στο λιμάνι. Όταν πήρα και τη τηλεγράφημα από τους δικούς μου, εγκατέλειψα το πλοίο και ήλθα στη Κύπρο. Για να μπορέσω όμως να έλθω, αναγκάστηκα να πληρώσω £500.- για το εισιτήριο μου και το εισιτήριο του αντικαταστάτη μου, γιατί έτσι πρόβλεπε το κωδικό που υπήρχε. Ηθάλα λοιπόν στη Κύπρο και έμεινα για άλλους 5 μήνες άνεργος. Όταν τελικά έγινε η Β' λίστα των αχθοφόρων με πρόσλαβαν και μένα. Στους πρώτους έξι μήνες είχα αρκετή δουλειά. Μετά στο ΣΑΛΑ (Σύνδεσμος Αδειούχων Λιμενικών Αχθοφόρων) μπήκαν κι' άλλα μέλη για να ζητήσουν η ΑΛΚ (Αρχη Λιμενικών Κύπρου). Έτσι άρχισε να μειώνεται συνέχεια η δουλεια μας. Στην ουσία τα νέα μέλη του ΣΑΛΑ αγόρασαν τη δική μας τη δουλεια.

Αυγουστίνος Λάμπρου (Λιμενεργάτης Β, αχθοφόρος)

Ερ: Τι έχεις να μας πεις για τη δημιουργία της Β' λίστας των λιμενεργατών αχθοφόρων;
Απ: Το 1976 δημιουργήθηκε η Β' λίστα λιμενεργατών αχθοφόρων. Μας υποσχέθηκαν καθημερινή απασχόληση και στους 57 αχθοφόρους της Β' λίστας. Την περίοδο εκείνη είχαμε κάποια συμφωνία με το ΣΑΛΑ για τα μέσα στο γμάλο. Τα 50% δικά μας και τα 50% δικά τους. Στους πρώτους μήνες εργαζομασταν αρκετά ικανοποιητικά. Το 1977 τα μέλη του ΣΑΛΑ αείχθησαν από 27 σε 98 κατόπιν απαίτησης της ΑΛΚ. Αμέσως άρχισε η υποαπασχόληση για τους 57 αχθοφόρους Β.

Ερ: Τα μέλη που μπήκαν στον ΣΑΛΑ το 1977, ήταν λιμενεργάτες;

Απ: Στην ουσία η πρόταση για αύξηση των μελών του ΣΑΛΑ αφορούσε τους 20 αχθοφόρους της Αμμοχώστου. Δυστυχώς έγινε κατάχρηση της πρότασης και μπήκαν στο ΣΑΛΑ και άνθρωποι άσχετοι με τη λιμενική δουλεια.

Ερ: Εσας δεν σας πρότειναν να μπήτε στο ΣΑΛΑ;

Απ: Δεν μας είπαν τίποτε. Εξάλλου είχαμε τη δουλεια μας και είμασταν ικανοποιημένοι. Στο τέλος κάποιοι μας άνοιξαν τα μάτια και μας είπαν πως η αύξηση των μελών του ΣΑΛΑ θα επηρέαζε την απασχόληση μας. Πήγαμε αμέσως στις Συντεχνίες και «κρούσαμε το κωδώνιο του κινδύνου». Οι Συντεχνίες μας διαβεβαίωσαν πως δεν υπήρχε κανένας κίνδυνος για μείωση της απασχόλησης μας. Δυστυχώς αργότερα φάνηκε πως οι Συντεχνίες δεν πρόβλεψαν οπσια τη νέα κατάσταση. Με την ανάπτυξη του ΣΑΛΑ άρχισαν και οι προστίβες με τη Β' λίστα των λιμενεργατών αχθοφόρων που κρατά μέχρι σήμερα.

Ερ: Ποιες είναι οι σπινερνές συνθήκες, απασχόλησης;

Απ: Κάτω από πίεσεις οι Συντεχνίες κάναμε μια προσωρινή συμφωνία που είναι σε βάρους μας. Συγκεκριμένα υποχρεώθηκε πως πάνω από 7 πόστα στη διάρκεια της ημέρας θα μας ανήκουν και πάνω από 5 πόστα στη διάρκεια της νύχτας. Σημειώστε όμως, πως στη διάρκεια της ημέρας

εργάζονται συνήθως μόνο 10 πόστα και τη νύχτα 3. Η συμφωνία τούτη ήταν προσωρινή κι' ωστόσο κράτησε 4 χρόνια.

Ερ: Πόσες μέρες τη βδομάδα εργάζεστε;

Απ: Ανήκω στη ΠΕΟ και είμαι μέλος της Τοπικής Επιτροπής. Από τα στοιχεία που έχουν οι Συντεχνίες, οι Λιμενεργάτες αχθοφόροι Β βάζουν 14 μεροκάματα το μήνα και οι λιμενεργάτες στοιβαδούροι Β, 12. Εμείς ε-χτος από το ΣΑΛΑ εργαζομαστε και στις εξελίξεις που δεν ανήκουν στο ΣΑΛΑ.

Ερ: Σαν μέλος της Τοπικής Επιτροπής της Συντεχνίας, ποια λύση προτείνεις για το πρόβλημα;

Απ: Τις προτάσεις των Συντεχνιών. Πρώτο ν' αντικαταστήσει η προσωρινή συμφωνία για τα πόστα που έγινε το 1977. Συγκεκριμένα να μειωθούν τα πόστα του ΣΑΛΑ από 7 σε 5 στη διάρκεια της ημέρας και από 5 σε 3 στη διάρκεια της νύχτας. Δεύτερο, να σταματήσουν να διαλέγουν τα πόστα και να μας δίνουν εκείνα που αποφέρουν χαμηλό μεροκάματο. Τρίτο να διωχτούν εκείνοι που εργάζονται στις αποθήκες και να προσλαμβάνει ο ΣΑΛΑ λιμενεργάτες από το Γραφείο Εργασίας. Μια άλλη λύση που προτείνουν οι Συντεχνίες είναι να πάρει όλη τη δουλεια η ΑΛΚ και να γίνουν όλοι μας υπάλληλοι της.

Ερ: Ο ΣΑΛΑ ισχυρίζεται πως δεν είναι υποχρεωμένος να εργοδοτεί τη Β' λίστα των αχθοφόρων πάνω στο γμάλο. Για ορισμένα φορτία ισχυρίζεται πως ζημιώνεται όταν εργοδοτεί αχθοφόρους Β. Τι έχεις να μας πεις;

Απ: Όταν μας πρόσλαβαν, το χαρτί έγραφε πως είμαστε αχθοφόροι προκμισίας και όχι για τις ανάγκες του ΣΑΛΑ. Οσον αφορά τα φορτία, δεχτήκαμε να εξαιρεθούμε τα κοντινότερα, τα χαρτόνια και τα μαστραπούδια για τα οποία πραγματικά η ΑΛΚ ζημιωνεται όταν εργοδοτεί αχθοφόρους Β. Εντούτοις πιστεύουμε πως το μέτρο τούτο της εξαιρεσίας θα πρέπει να είναι προσωρινό ωσότου βρεθεί η φόρμουλα λύσης, έτσι που οι αχθοφόροι Β να μην εξαρτώνται από κανένα είδος φορτίου για εργασία πάνω στο γμάλο.

Ερ: Ποια μέτρα πήραν οι Συντεχνίες σας για τη λύση του προβλήματος;

Απ: Προκηρύξαμε απεργία στις 6.4.81. Κατόπιν όμως επέμβασης της ΑΛΚ αναστείλαμε επ' αόριστο την απεργία. Η ΑΛΚ έδωσε υπόσχεση για τη λύση του προβλήματος μέσα σε 3 μήνες. Έχουμε την υπομονή να περιμένουμε ακόμα 3 μήνες. Ανανεώμενο όμως από τις Συντεχνίες μας να μη δεχτούμε άλλη αναβολή. Τελειώνοντας θέλω να γράψω τα πιο κάτω. Δυστυχώς η λέξη απεργία σβέννεται από το κατάστημα των Συντεχνιών. Αυτό είναι το ήπιον μας παρόν.

Σωτήρης Φλόκκας (Λιμενεργάτης Β, στοιβαδούρος)

Ερ: Είσαι λιμενεργάτης στοιβαδούρος;
Απ: Είμαι από το Παραλίμνι και ήμουν λιμενεργάτης Α στο λιμάνι της Αμμοχώστου. Τώρα είμαι λιμενεργάτης Β.

Ερ: Ποια προβλήματα αντιμετωπίζετε, εσείς που έρχεστε από το Παραλίμνι;

Απ: Πρώτα-πρώτα θέλω να πω, πως εμείς οι λιμενεργάτες της Αμμοχώστου κινδυνεύουμε να εκποστισθούμε. Δεν έχει καμια κατοχύρωση το

επάγγελμά μας. Ενω ο αστυνομικός, ο κυβερνητικός υπάλληλος, ο δάσκαλος κλπ, όταν προσφυγοποιήθηκαν εξασφάλισαν να έχουν εξασφαλισμένη δουλεια, στην-ίδια υπηρέσια, εμεις κινδυνεύουμε να χάσουμε τη δουλεια μας. Ενω οι βιομήχανοι και οι επιχειρηματίες σε λίγα χρόνια αναπλήρωσαν με το παραπάνω εκείνα που έχασαν, σ' εμας μειώθηκαν οι απολαβες μας. Άλλο πρόβλημα είναι το αγώγιο. Για να έρθουμε στη Λεμεσο από το Παραλίμνι πληρώνουμε £2.500. Οι Συντεχνίες περιέλαβαν το ζήτημα τούτο μέσα στα αιτήματα μας. Το Γραφείο Εργασίας γράφει καθημερινά αιτήματα και αμφίβολου για εργασία. Οι αίτημοι έχουν εξασφαλισμένη δουλεια. Οι αμφίβολοι δεν έχουν. Είμαστε υποχρεωμένοι σαν αμφίβολο να εργάζομαστε στη Λεμεσο γιατί αν γραφτεί, το νούμερο μας και δεν είμαστε εκεί τότε χάνουμε τη σειρά μας και το μεροκάματο. Πολλοι από μας έρχονται και επιστρέφουν χωρίς να εργάζονται και τους μένει μόνο η ζημια. Άλλοι πάλι δεν έρχονται με αποτέλεσμα πολλές φορές να χάνουν τη σειρά τους και το μεροκάματο. Πρέπει να βρεθεί μια λύση γ' αυτο το πρόβλημα.

Ερ: Στην Αμμόχωστο αντιμετωπίζετε τους κινδύνους από τη βιομηχανοποίηση των φορτίων και ζητήσατε εγγυημένο μεροκάματο. Μπορείτε να μας πεις λίγα λόγια γ' αυτο το πρόβλημα;

Απ: Δεν κατέχω αυτο το ζήτημα. Υπάρχουν όμως πρακτικά τις Συντεχνίες και μπορείτε να το ζητήσετε. Εκείνο που έβρω είναι πως τα κοντινότερα μερίσματα τα μεροκάματα. Οι συζητήσεις για το εγγυημένο μεροκάματο στο λιμάνι Αμμοχώστου στάλμασαν γιατί οι διάφοροι έμποροι που είναι τους δικούς τους αχθοφόρους δεν ήταν πρόθυμοι να δεχθούν το αίτημα των Συντεχνιών. Τελικά το πρακτικό/μειοβόλο όπως ήταν φυσικό έκανε να ξεχαστεί το ζήτημα. Οι Συντεχνίες οφείλουν να επαναφέρουν το θέμα για το εγγυημένο μεροκάματο και να καταλήξουν σε συμφωνία με τους Πράκτορες. Η εφαρμογή του εγγυημένου μεροκάματος θα ωφελήσει τους λιμενεργάτες, σαν σύνολο.

Ερ: Για το ζήτημα της Κυριακής έχετε να πεις τίποτα;

Απ: Οι Συντεχνίες να βρουν τρόπο να πιέσουν τους Πράκτορες για να εργαζομαστε τις υπόλοιπες 5 μέρες της βδομάδας. Όταν εξασφαλισουμε δουλεια τις καθημερινές και υπάρχουν πραγματικές ανάγκες για εργασία της Κυριακής δεν πιστεύω πως εμεις οι λιμενεργάτες θα αρνηθούμε να δουλεύουμε. Αυτα έχω να πω.

Χριστάκης Λαγουδίας (Εκτακτός μηχανοδηγός στο ΣΑΛΑ)

Ερ: Πόσα χρόνια εργάζεσαι στο ΣΑΛΑ;

Απ: Στο ΣΑΛΑ εργάζομαι 4 χρόνια. Το 1974 μετα το πρακτικό/μειοβόλο ήλθα στη Λεμεσο και πήρα δουλεια στο ΣΑΛΑ. Εργάστηκα μέχρι το 1976 και μετα πήγα στην Ελλάδα. Το 1979 επέστρεψα στη Κύπρο και από τότε εργάζομαι στο ΣΑΛΑ σαν έκτακτος μηχανοδηγός μέχρι σήμερα. Η 3χρονη παραμονή μου στο εξωτερικό ήταν και ο λόγος που δεν είνα μόνιμος μηχανοδηγός. Εντούτοις υπάρχουν συνάδελφοι με πάνω από 3 συνεχής χρόνια υπηρεσία που εξασκούθουν να είναι προσωρινοί.

Ερ: Ποια είναι τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι έκτακτοι μηχανοδηγοί;

Απ: Το βασικό πρόβλημα είναι αυτο που ανέφερα πιο πάνω, δηλαδή η προσωρινότητα. Παντού, σ' όλα τα επαγγέλματα υπάρχει μια μικρή χρονική περίοδος μέσα στην οποία ο εργαζόμενος, αφού δοκιμαστεί, γίνεται μόνιμος αν ο εξεΐ ή τον σταματουν αν δεν είναι ικανοποιητική η ποιότητα της δουλιου του. Τούτη η περίοδος μπορεί να είναι 6 βδομάδες, άλλα σε καμια περίπτωση δεν μπορεί να είναι 3 ή και περισσότερα χρόνια. Εμεις λοιπόν οι έκτακτοι μηχανοδηγοι του ΣΑΛΑ κάνουμε αγώ-

γους. Για παράδειγμα στο μεροκάματο. Εμείς πέρνομας £5.- (30 λίρες τη βδομάδα) ενω οι τακτικοί £43.-. Πρέπει να αναφέρω πως το μεροκάματο μας πέρι ήταν £4.-. Μας έδωσαν αύξηση £1.-, που έπρεπε να την είχαμε πάρει στο 1980. Μας υποσχέθηκαν νέα αύξηση άλλα μέχρι σήμερα δεν πήραμε τίποτα. Ακόμα οι τακτικοί πήραν φιλοδώρημα για τα Χριστούγεννα, ήμισυ και για το Πάσχα του βρομάδιου. Εμεις πήραμε μόνο £10.- για το Πάσχα μόνο.

Ερ: Ασφαλώς θα εργάζεστε υπερωρίες. Πως γίνεται η πληρωμή σε σας σε σύγκριση πάντα με τους μόνιμους;

Απ: Εμεις οι έκτακτοι παίρνομας £1.- για κάθε ώρα υπερωρίας για τις καθημερινές και τις γιορτες. Οι τακτικοί πέρνομας τη 1 ώρα 1 1/2 για τις καθημερινές και τη 1 ώρα 2 για τις γιορτες και τις καθημερινές μετα από τις 7.30 μ.μ. Για τις γιορτες μετα τις 7.30 μ.μ. οι τακτικοί παίρνομας τη 1 ώρα 3. Επίσης εμεις τις γιορτες πού παραμένει κλειστό το λιμάνι χάνομας το μεροκάματο.

Ερ: Υπάρχουν άλλα ωφελήματα που έχουν οι τακτικοί και δεν τα έχετε εσείς;

Απ: Μάλιστα το Ταμείο Προνοίας και το Τηλεφώνιο επίδομα.

Ερ: Έχετε χρονιάτικη άδεια και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη;

Απ: Την άδεια τη παίρνομας από το Γραφείο Εργασίας. Ιατροφαρμακευτική περίθαλψη δεν έχουμε ούτε από το ΣΑΛΑ μήτε από τις Συντεχνίες. Ο ΣΑΛΑ μας έχει ασφαλισμένους έναντι ατυχημάτων στο χώρο του λιμανιου.

Ερ: Κατα τη γνώμη σου, ποιοι είναι οι λόγοι που καθυστερούν να σας κάνουν τακτικούς;

Απ: Πρώτα, πρώτα πιστεύω πως από τη μια ο ΣΑΛΑ για τα δικά του τα συμφέροντα και δεύτερο οι Συντεχνίες που συνδέουν το πρόβλημα, μας με τους λιμενεργάτες αχθοφόρους καθυστερούν απαράδεκτα τη λύση του προβλήματος. Τρίτο ο ΣΑΛΑ με τη διαφορά που έχει με τις Συντεχνίες στο ζήτημα των πόστων επημέρι πρώτα στη λύση του ζητήματος και μετα να δεχτεί διάλογο για τη λύση και του δικου μας προβλήματος. Πιστεύω πως, αν ο ΣΑΛΑ χάσει τα πόστα στο γμάλο θα απολυθεί τουλάχιστον τους μισούς από τους 40 έκτακτους μηχανοδηγούς. Εμεις πιστεύομας πως το πρόβλημα μας δεν έχει καμια σχέση με τη διαφορά ΣΑΛΑ/Συντεχνιών (αχθοφόροι). Είναι μια τεχνική σύνδεση για τη διαίτησή αυτής της απαράδεκτης και άδικης κατάστασης. Πρέπει να αναφέρω πως ανήκω στη ΠΕΟ και πως είμαι στη διεκδικητική επιτροπή του έκτακτων μηχανοδηγών. Η επιτροπή αποφάσισε να στείλομας επιτόλι στο ΣΑΛΑ, στην ΑΛΚ και στις Συντεχνίες ΠΕΟ και ΣΕΚ και να απαιτούμας να μετα το πρόβλημα μας σε μια διαδικασία που θα οδηγεί στη λύση του. Οι Συντεχνίες έχουν υποσχέση να μας υποστηρίξουν. Στο κάτω-κάτω είμαστε και εμεις μέλη στις Συντεχνίες της ΠΕΟ και της ΣΕΚ.

Μετα από την προοδοποιητική απεργία, το υπ. εργασίας κάλεσε σε συνάντηση στις 23 του Μάη, τες συντεχνίες και τον Σύνδεσμο εισαγωγών αυτοκινήτων και τράκτορας για να δεφθετθεί η διαφορά. Στα πολυ συγκρατημένα αιτήματα των μηχανικών, που είχαν ήδη υποβληθεί από τα μέσα του Δεκεμβρη, η εργοδοτική πλευρά κατέ τη συνάντηση αυτή αποφάσισε να παραχωρήσει μερικα από τα αιτήματα, περίπου το 40%. Η αντίρρηση αφέη, πολυ σύστα απορρίφθηκε από τες συντεχνίες, και το υπουργείο εργασίας αποφάνθηκε πως οι διαπραγματεύσεις κατέληξαν σε αδιέξοδο απ' αδιέξοδο.

Ερ: Υπάρχει πλεονάζον προσωπικό στο γκαράζ σας;

Απ: «Γέλιο πράγμα δεν συμβαίνει καθόλου και είναι τελείως αδικολόγητο. Δουλεια υπάρχει και σκορασιζόμαστε εμεις».

Ερ: Ποιες είναι οι συνθήκες δουλειας σας;

Απ: «Είμαστε παλιοι τεχνίτες στο γκαράζ και παρ' όλα αυτα δεν μας εχτιμο καθόλου. Το κεφάλαιο πιέζει τον εργαζόμενο. Σου σπάζουν τα νεύρα, εντατικοποιουν την δουλεια, μας προσβάλλουν συνεχώς σαν πρόσχημα την απεργία, ότι τους πολεμα η κυβέρνηση με τους φόρους και από την άλλη βλέπομας ουρα τα αφοκινητα. Αν το 80 κέρδιον 500 χιλ. λίρες, το 81 θέλουν να κερδίσουν 1 εκατομμύριο λίρες. Εμεις τι κερδίζομας σήμερα; τίποτα ενω αυτα συνεχία τοσπώνουν ή επενδύουν».

Ερ: Πως βλέπε ο κόσμος την απεργία σας;

Απ: «Ο κόσμος μας συμπαροστέκεται με όποιο τρόπο μπορεί. Όταν έρθουν πελάτες για να αγοράσουν εξαρτήματα και ανταλλαχτικά αφοκινητών, τους εγγυόμας για την απεργία μας και πολλοι φεύγουν χωρίς να ψωνίσουν. Βέβαια είναι και περιπτώσεις στες οποίες είμαστε ελαστικοί. Εάν έρθει π.χ. κάποιος από ένα μακρυνο χωριο, που δεν ξέρει για την απεργία (μεινωμένες βέβαια περιπτώσεις) τότε, οπωσδήποτε από αφήνομας να ψωνίσει».

Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ «Σ.Ε.»

Οι μηχανικοί απεργιο είναι ξεκάθαροι: «Αυτα που ζητάμε ούτε καν συγκρινονται με τες χιλιάδες που χάνει από την απεργία και το λίκ-αουτ. Ομως δεν μας τα δίνει για να μας σπάσει και να μας κάμψει το ήθικο...»

«Θα πιάσουμε δουλεια μόνο όταν μας δώσει όλα όσα ζητούμας και πληρώσει τα μεροκάματα του λίκ-αουτ».

«Θα αγωνιστούμας μέχρι την τελική νίκη, όσος χρόνος ή αν χρειαστεί, ... δεν θα δουλεύομας πίσω».

Π. & Α. Γιούνικας

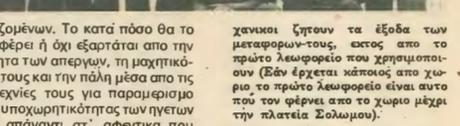
«Όπως στο Σ.Δ. Χεΐ, έτσι και στο Γιούνικας βρίσκομας τους μηχανικούς όρθιους με πικτες στις εισόδους να φουρνουν την απεργία τους».

Ερ: Τι βλέπετε στην συνέχεια να γίνεται;

Απ: «Θα διασπαύμε οι εργοδότες, διότι από τη μαζώνουν χιλιάδες λίρες και από την άλλη πελάτες. Αφτο που τους έχει πίσω είναι πείσμα πάνω στο πείσμα».

«Αφήστε την άρχουσα τάξη να τρέμει... Οι εργάτες δεν έχουν να χάσουν τίποτα εκτός απ' τις άλυσίδες τους και έχουν να κερδίσουν έναν κόσμο όλοάκερο. Προλετάριοι όλων των χωρών ένωθείτε!»

Απεργία διαρκείας μηχανικών γκαράζ

Εργοζομένους. Το κατά πόσο θα το καταφέρει ή όχι εξαρτάται από την ενότητα των απεργιών, τη μαχητικότητα τους και την πάλη μέσα από τις συντεχνίες τους για παραμερισμο κάθε υποχωρητικότητας των ηγετων τους απάνω στ' αφεντικά που στην περίπτωση των εισαγωγών αυτοκινήτων πραγματοποιουν ανεξέλεκτα υπερκατώματα που όπως πολλές φορές αποκολύφθηκε φτάνουν το 300 και 400%!

ΤΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΝ ΟΙ ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ

Οι εργοδοτικές προτάσεις ήταν: Αύξηση για όλο το υφιστάμενο προσωπικό - £1.250 μιλς από 1.1.1981, £0.250 μιλς από 1.7.1981 και £1.000 μιλς από 1.1.1982. Για το ανειδίκευτο προσωπικό £1.250 μιλς από 1.1.1981 και £0.750 μιλς από 1.1.1982. Αυτα. Περιπέλιον τα 100 μιλς αύξηση της συνδερμίας προς τα Συνεργατικά Ιατρεία. Τις οποίες άλλα. Ξεχάλα στις αυξήσεις και μηδενικο διαφορά στα κατώτατα ημερομίσθια πρόβληψης.

Πρωτομαγίες

Το απόγευμα ένα ρυάκι πότισε τους δρόμους της Καισαριανής. Ενω κάποιο ρυάκι από αίμα κυλούσε από τα φορτηγα που μετέφεραν τα πτώματα... Τους εξετάλεσαν και τους διακόσισαν.

Τους έβαλαν σε 20 φορτηγα να ανα 10 και τράβηξαν για το σκοπετήριον. Αυτοι τραγούδησαν σ' όλη τη διαδρομή κι έστειλαν τις τελευταίες λέξεις στους σπους συγγενεις με μικρα σημειώματα που πέτασαν στο δρόμο με την ελπίδα να τα μαζέψει κάποιο ελληνικό χέρι.

«Δεν' σας ξεχασα ποτε. Για σας και τον Ελληνοκα το έδωσα και τη ζωή μου. Σήμερα 1 του Μάη 1944. Σας φιλω για τελευταία φορά».

«Πατερούλι πάω για εκτέλεση. Νάσαι περιήφανος για το μονάκριβο το γιο σου».

Διακόσια πτώματα ριγμένα στο χύμα. Πρωτομαγιο.

Υπάρχουν Πρωτομαγίες για παρελθόντες στους δρόμους της Λευκωσίας. Πρωτομαγίες μ' ανάποδα πανω και συνθημάτων. Πρωτομαγίες που η γραφεοκρατία τις νοιώθει πανηγύριο. Με στεφάνια και λουλουδία.

Όμως υπάρχουν και Πρωτομαγίες σε σε κάποιο Σικάγο και μια Καισαριανή τη λουλούδια δεν είναι χαρούμενα και τα στεφάνια γίνονται ακάθυνα. Και το ανθρώνινο αίμα που ποτίζει τη μάνα ή κάνει αυτα τα λουλουδία πιο κόκκινα... Εται όπως έγιναν και την Πρωτομαγιο στα κατεχόμενα της Κύπρου.

Ερ: Πόσα τακτικά δουλεύεις στο λιμάνι ή στις αποθήκες;
Απ: Τι περασμένη βδομάδα έβαλα μόνο δυο μεροκάματα. Συνήθως μας βάζουν στις αποθήκες που το μεροκάματο είναι £7.- καθαρές. Στα πόστα που έχει φιλο μεροκάματο εργάζομαστε τα μέλη του ΣΑΛΑ. Εμεις όταν δουλεύομας στο γμάλο (πόστο) διαλεγούν τα πλοια που είτε έχουν λίγο φορτίο είτε το είδος του φορτίου δεν επιτρέπει φιλο μεροκάματο. Με τέτοιες συνθήκες είναι δύσκολο να ζήσομας την οικογένεια μας.

Ερ: Κατα τη γνώμη σου, ποιος φορτίο γ' αυτο τη κατάσταση;

Απ: Οι Συντεχνίες. Οφείλουν να ενδιαφερόνται και να λύσουν τα προβλήματα μας. Εμεις είμαστε αποφασισμένοι ν' αγωνιστούμας για τη λύση των προβλημάτων μας. Εγω ανήκω στη ΠΕΟ και θέλω τη Συντεχνία μου πιο δυναμική και μαχητική.

Ερ: Πόσα τακτικά δουλεύεις στο λιμάνι ή στις αποθήκες;
Απ: Οι Συντεχνίες. Οφείλουν να ενδιαφερόνται και να λύσουν τα προβλήματα μας. Εμεις είμαστε αποφασισμένοι ν' αγωνιστούμας για τη λύση των προβλημάτων μας. Εγω ανήκω στη ΠΕΟ και θέλω τη Συντεχνία μου πιο δυναμική και μαχητική.

Ερ: Πόσα τακτικά δουλεύεις στο λιμάνι ή στις αποθήκες;
Απ: Οι Συντεχνίες. Οφείλουν να ενδιαφερόνται και να λύσουν τα προβλήματα μας. Εμεις είμαστε αποφασισμένοι ν' αγωνιστούμας για τη λύση των προβλημάτων μας. Εγω ανήκω στη ΠΕΟ και θέλω τη Συντεχνία μου πιο δυναμική και μαχητική.

Ερ: Πόσα τακτικά δουλεύεις στο λιμάνι ή στις αποθήκες;
Απ: Οι Συντεχνίες. Οφείλουν να ενδιαφερόνται και να λύσουν τα προβλήματα μας. Εμεις είμαστε αποφασισμένοι ν' αγωνιστούμας για τη λύση των προβλημάτων μας. Εγω ανήκω στη ΠΕΟ και θέλω τη Συντεχνία μου πιο δυναμική και μαχητική.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΣΤΗΝ ΕΚΦΡΑΣΗ

Πήραμε την επιστολή του σ. Πιερή Χ' Πιερή στην οποία μας παραθέτει μερικές χρήσιμες παρατηρήσεις για το χώρο του φοιτητικού κινήματος στην Πάτρα. Ευχαριστώ θα δημοσιεύαμε ένα αναλυτικό άρθρο από το σύντροφο για το κίνημα αυτό και τις δικές του εμπειρίες στο χώρο. Το παράδειγμα του συντροφου που πουλει γύρω στις 10 εφημερίδες σε Κύπριους φοιτητές και σε Ελλαδίτες συνδικαλιστές (προς 15 δραχμές) ελπίζουμε να ακολουθήσουν όλοι οι υποστηρικτές της εφημερίδας μας όπου κι αν βρίσκονται ξαπλώνοντας τα μηνύματα της εκφρασης στο χώρο τους και φέρνοντας για συζήτηση τις παρατηρήσεις και απόψεις τους για τον αγώνα μας. Πιο κάτω παραθέτουμε για συζήτηση τις απόψεις του σ. Χ' Πιερή πάνω σεσχόλιο της Εκφρασης (αρ. φ. 104) σχετικά με το «Κολούμπια». Θεωρούμε το θέμα της τεχνολογικής ανάπτυξης σε σχέση με τη φύση και τον εξοπλιστικό ανταγωνισμό σαν πολύ σοβαρό θέμα που σίγουρα δεν είχαμε πρόθεση να εξαντλήσουμε με το μικρό σχόλιο του φύλλου 104. Πάνω στο θέμα θα επανέλθουμε.

Συνταχτική Επιτροπή

«Κολούμπια»: Πρόοδος ή καταστροφή;

Σοσιαλιστική Εκφραση φ. 104

«... Γιατι τι άλλο αποτελεί πρόοδο παρα η επιβολή του ανθρώπου πάνω στην φύση με τις τεχνολογικές εφευρέσεις. Η τεχνολογική ανάπτυξη, που επιτελείται σήμερα στις ανα-

πτυγμένες χώρες έχει δώσει την δυνατότητα για την κατάκτηση της φύσης από τον άνθρωπο ...»

Το πνεύμα αυτό του κομμουνιστικού κομμούνιστου μου θύμισε το κομμουνιστικό μανιφέστο στο σημείο του που εκβιάζει την μέχρι τότε πρόοδο στις αναπτυγμένες χώρες.

Όμως τα χρόνια που ακολούθησαν έχουν δείξει πως η προσπάθεια επιβολής του ανθρώπου πάνω στη φύση με όλα τα συνεπακόλουθα της έχουν γίνει η αρχή της μιζερίας των ανθρώπων στον πλανήτη μας. Διότι και ο καπιταλισμός είναι παράγωγο αυτής της προσπάθειας.

Αν ζητούμε μια κοινωνία που δεν θα γνωρίζει την εξουσία, δεν μπορούμε να την στηρίξουμε πάνω στην επιβολή του ανθρώπου πάνω στη φύση. Ο λόγος είναι ότι αυτή η προσπάθεια του ανθρώπου δημιουργεί τάξεις ακόμη και σε μια δίκαιη κοινωνία αφού θα στηρίζεται πάνω στους τεχνοκράτες που θα αποτελέσουν την «άρχουσα τάξη» αυτής της κοινωνίας.

Η φυσική κατάσταση του ανθρώπου είναι να ζει σε αρμονία με την φύση σε μικρές κοινωνίες αυτόνομες χωρίς εξουσία που θα είναι δεμένες μαζί της.

Μα αυτά δεν εννοω ότι πρέπει να γυρίσουμε στα σπήλαια. Μπορούμε να διαλέξουμε την τεχνολογία που μας χρειάζεται. Για παράδειγμα πως μπορούμε να παίρνουμε ενέργεια από τον ήλιο, τον αέρα, τη θάλασσα και γενικά τις αναπληρώσιμες πηγές ενέργειας. Με τις γνώσεις που έχουμε σήμερα μπορούμε να οργανώσουμε αυτή την κοινωνία ώστε να μην υπάρχει μεγάλη διαφορά από τις σημερινές ανέσεις που προσφέρει η υπερπαραγωγική και η υπερκαταναλωτική κοινωνία που ζούμε. (Μπορεί να μην τρώμε σοκολάτες Nestle ή να μην καπνίζουμε Rothman ή ακόμα να μην έχου-

με αυτοκίνητα). Ο άνθρωπος σε μια τετοια κοινωνία θα «παίζει» περισσότερο παρά θα παράγει. Διότι και η παραγωγή θα είναι παιγνίδι. Μαζί με την μοντέρνα τεχνολογία υπάρχει και η παραδοσιακή που είναι το απόσταγμα χιλιάδων χρόνων πείρας του ανθρώπου στον αγώνα του για επιβίωση.

Μοναδικό ίσως παράδειγμα συνδιασμου μοντέρνας τεχνολογίας μαζί με την παραδοσιακή καθώς επίσης οργάνωσης της κοινωνίας κυρίως πάνω στην γεωργία με την διατήρηση των μικρών χωριών παρα την δημιουργία μεγαλοπόλεων, είναι η ίσως καλύτερα, ήταν, η Κίνα.

Ας μη χαιρόμαστε λοιπόν για κάθε βήμα κατάκτησης της φύσης αν θέλουμε να θεωρούμε τους εαυτούς μας κομμάτι της.

Φίλικα Πιερής Χατζηπιερής

Σοσιαλιστική Εκφραση

Προσπαθώ να διαβάσω την Εκφραση μα δεν τη βρίσκω συχνά. Παρακαλώ γράψτε με συνδρομητή.

Χάρηκα παρατηρώντας την Εκφραση να κινείται προς όλο και πιο Μαρξιστικές Λενινιστικές θέσεις και ανάλυση. Επιτέλους η Αριστερα κινείται πέρα από κούφια συνθήματα για πρώτη φορά στην Κύπρο.

Εδώ στην Αμερική μέσα στην καρδιά του θηρίου, ετοιμάζουμε την αντίσταση σε πιθανή εισβολή στο El Salvador η κατάσταση φαίνεται να οδηγεί σε μέγαλωμα του κινήματος. Το άμεσο μέλλον θα δείξει.

Για τώρα γεια σας. Συντροφικούς χαιρετισμούς

Πέτρος Ευδόκας

Αγαπητή Σύνταξη,

Μετα την βαρεία ήττα του Πεζοπορικού (0-7) από την Ομόνοια συνήλθε αμέσως εκτάκτως το Διοικητικό Συμβούλιο του ΠΟΛ και απέλυσε τον προπονητή του αποδίδοντας του ευθύνες για την ήττα.

Το 1974 η αριστερα στην Κύπρο υπέστη την πιο βαρεία ήττα (πιο βαρεία από 7-0 αν ήταν δυνατό να παραλληλιστεί με το ποδόσφαιρο) στην ιστορία της από τους εχθρούς της τους ιμπεριαλιστές και τους αστούς φασίστες

λακίδες τους στην Κύπρο, την Ελλάδα και τη Τουρκία 7 χρόνια μετα κανένας προπονητής της αριστερας όχι μόνο απολύθηκε αλλά ούτε ενίωσε την ανάγκη αυτοκριτικής.

Είναι ευχάριστο βέβαια που άρχισε να πνέει μέσα στα αριστερα κόμματα ένας αέρας κριτικής από τη βάση. Πότε όμως θα πληρώσει και κανένας «προπονητής» για την ήττα και πότε επιτέλους θ' αλλάξουμε το σύστημα επίθεσης με στόχο το πρωτάθλημα.

Αριστερας «φιλάθλος»

ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ

ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΠΤΕΡΥΓΑΣ ΤΟΥ Σ.Κ. ΕΔΕΚ ΛΕΜΕΣΟΥ

(Για την ενίσχυση της Σοσιαλιστικής Εκφρασης)

Κυριακή 17 του Μάη

Ωρα: 9.00 μ.μ

TRANS TAVERN

* Ενισχύστε τον αγώνα της Σ. Εκφρασης
Συμμετέχοντας στη Συνεστίαση
Αγοράζοντας λαχεία προς 250 μιλς

Για προκρατήσεις τηλεφωνείτε
στο 61553

ΟΛΟΙ ΣΤΟ ΚΑ·Ι·ΜΑΚΛΙ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΠΤΕΡΥΓΑΣ ΤΟΥ Σ.Κ. ΕΔΕΚ

* ΠΛΑΤΕΙΑ ΠΛΑΤΑΝΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 18 του Μάη, 8.00 μ.μ.

Η προεκλογική διακήρυξη της Αρ. Πτέρυγας

κό επίπεδο της εργατικής τάξης θα καταβαρυνθεί και ο Συναγερμός τελικά θα επικρατήσει για να δώσει ανέλεπτα χτυπήματα στο εργατικό κίνημα, τα κόμματα και τις οργανώσεις του. Αυτό τον κίνδυνο πρέπει να χτυπήσουμε στις εκλογές.

★ Η ΔΕΞΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΥΝΤΡΙΒΕΙ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ★

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΕΡΟΥΜΕ ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

Όσοι τα κόμματα της αριστερας δεν φαίνονται να συνειδητοποιούν τη ρίζα του κακού. Αντί να ρίξουν το φταίξιμο εκεί που ανήκει, στη κυβέρνηση από τη δεξιά, μπλέχτηκαν σε μια ξεσπασμένη διαμάχη μεταξύ τους. Κι όταν αργότερα αναγκάστηκαν εκ των πραγμάτων να εγκαταλείψουν την υποστήριξη της Κυβέρνησης δεν μπόρεσαν να δώσουν μια πειστική εναλλακτική λύση. Δεν μπόρεσαν να δώσουν την μόνη εναλλακτική πορεία: το ενιαίο μέτωπο της αριστερας στη βάση ενός επαναστατικού προγράμματος.

Μπροστά στην καταφανή πια δύναμη του Συναγερμού τα αριστερά κόμματα κυνηγούν ακόμα φαντάσματα. Το ΑΚΕΛ έχει πάψει πια την επίθεση ενάντια στην Κυβέρνηση και ανοιχτά διακηρύσσει την πρόθεσή του για μετεκλογική συνεργασία με τη δεξιά. Η ΕΔΕΚ αναζητεί τη δική της μορφή μετωπικής πολιτικής με το σύνθημα του «Μετώπου Εθνικής Σωτηρίας». Και στις δύο περιπτώσεις τα αποτελέσματα μιας τέτοιας πολιτικής θα είναι καταστροφικά. Ο Συναγερμός θα μπορέσει ν' αναπτύξει ακόμα περισσότερο τη δύναμή του με αποτέλεσμα να υπάρξει πραγματικός κίνδυνος θίγσης φασιστικής επικράτησης χωρίς τη δυνατότητα αντίστασης από την εργατική τάξη. Όσοι μια αριστερή πλειοψηφία στη βουλή θα θέσει επί τάπητος την αναγκαία συνεργασία των αριστερών κομμάτων και διεκδίκησης της προεδρίας από αριστερό υποψήφιο. Αποτυχία των αριστερών κομμάτων να πάρουν το μήνυμα μιας αριστερής πλειοψηφίας και να διεκδικήσουν από κοινού την εξουσία θα τα θάλει μπροστά στη κρίση της εργατικής τάξης.

Το ΑΚΕΛ από μόνο του δεν μπορεί, και δεν θέλει, να διεκδικήσει

πλειοψηφία στη βουλή. Χωρίς μια δυνατή ΕΔΕΚ δεν μπορούμε να προσβλέπουμε σε μια συνεργασία της αριστερας με στόχο την κατάληψη της εξουσίας. Γι' αυτό η Αριστερή Πτέρυγα, παρ' όλη την άλλοπρόσκληση πολιτική της σημερινής ήγειςίας του κόμματος, παρ' όλους τους διωγμούς των μαρξιστών μέσα στο κόμμα, πιστεύει πως σήμερα επιβάλλεται η ψήφιση της ΕΔΕΚ. Σ' ένδειξη διαμαρτυρίας για την πολιτική που ακολουθεί η ήγειςία του κόμματος η Αριστερή Πτέρυγα καλεί τους ψηφοφόρους να μην δώσουν το σταυρό προτίμησης στους εκλεχτούς της γραφειοκρατίας. Δυστυχώς στις περισσότερες περιπτώσεις οι συνδιασμοί του κόμματος είναι γενικά απογοητευτικοί. Όσοι σταυροί πρέπει να δοθούν σ' αυτούς που τουλάχιστον δεν ευθύνονται για τη διάσπαση του κόμματος.

★ ΚΑΛΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΛΑΟ ΝΑ ΨΗΦΙΣΕΙ ΕΔΕΚ ★

ΣΤΑΥΡΟ Σ' ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΣΠΑΣΗ

Μπροστά στη κάλη άς έχουμε στο νου πώς πρέπει να φράξουμε το δρόμο στο Φασισμό. Ο Φασισμός δεν πολεμάται με τη συνεργασία με δεξιά κόμματα αλλά με την ένότητα της αριστερας και την αγωνιστική πορεία της προς την εξουσία.

Μπροστά στη κάλη άς έχουμε στο νου πώς πρέπει να πολεμήσουμε τον ιμπεριαλισμό. Ο ιμπεριαλισμός δεν πολεμάται με τη συνεργασία με αστικά κόμματα αλλά με την ένότητα της εργατικής τάξης και τον αγώνα της ενάντια στην εκμετάλλευση.

Μπροστά στη κάλη άς έχουμε στο νου πώς πρέπει να εμποδίσουμε τη διχοτόμηση. Η διχοτόμηση δεν αποτρέπεται με τη συνεργασία με δεξιές κυβερνήσεις αλλά με το κοινό μέτωπο Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομένων για μια σοσιαλιστική Κύπρο.

Σε πολιτική συγκέντρωση στο Πέρα Πεδι

Ο σ. Π. ΠΑΥΛΟΥ ΑΝΑΛΥΕΙ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΠΤΕΡΥΓΑΣ

Με πραγματικό ενδιαφέρον άκουσε τα μηνύματα της Αριστερης Πτέρυγας του Σ.Κ. ΕΔΕΚ η κοινότητα Πέρα Παιδιού που συγκεντρώθηκε την περασμένη Κυριακή 10 του Μάη στο καφενείο του Πρωτοπαπα για ν' ακούσει μια μαχητική ομιλία του σύντροφου Πατρίκιου Παύλου.

Ο σύντροφος Πατρίκιος αφού ανέλυσε την κρίσιμη σημασία των εκλογών της 24ης του Μάη που δίνουν τη δυνατότητα για μια Βουλή με αριστερή πλειοψηφία είπε:

«Είναι γιαφτο που η Αριστερη Πτέρυγα του Σ.Κ. ΕΔΕΚ αποφάσισε ότι είχε καθήκον να βγει στο λαο, να διακηρύξει τις θέσεις της, να κάμει ανοιχτά τις αναλύσεις της & να πει με τόλμη τις απόψεις της ελπίζοντας πως θα βοηθήσει το λαο να κάμει στη κρίσιμη τούτη φάση τις σωστές πολιτικές επιλογές. Είναι μέσα σ' αυτά τα πλαίσια που είμαστε σήμερα μαζί σας».

Πιο κάτω δίνουμε εκτενή αποσπάσματα από την ομιλία:

«ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΜΑ»

«Για μας υπάρχει ένας ενιαίος αγώνας για την απελευθέρωση της Κύπρου από την ιμπεριαλιστική κατοχή και εξάρτηση, που σήμερα εκφράζεται με τη παρουσία του Τούρκικου στρατού στο νησι, τη κατοχή και τις Βρετανικές Βάσεις και την κατάρριση της εκμετάλλευσης της εργατικής και της αγροτικής τάξης από την αστική κεφαλαιοκρατική τάξη που είναι μια προέχουσα, ένας βραχίονας του παγκόσμιου εκμεταλλεφτικού συστήματος.

Εμείς πιστεύουμε πως η σωστή λύση του Κυπριακού προβλήματος περνά απαραίτητα μέσα από ένα ενιαίο μέτωπο Ε/Κ & Τ/Κ εργαζόμενων. Αυτοί είναι οι μόνοι που έχουν κοινά συμφέροντα κι έτσι μπορούν να κάμουν κοινον αγώνα για κοινους στόχους.

Το κοινον μέτωπο είναι επιχτο γιατί οι Τ/Κ εργαζόμενοι αισθάνονται πιο έντονη και πιο βασανιστική τη καταπίεση που τους γίνεται σήμερα από τα Τούρκικα στρατεύματα, τους έποικους και τους ντόπιους κεφαλαιοκράτες. Ομως δεν είναι δυνατό να κερδίσει η συμμαχία της Τ/Κ εργατικής τάξης πάνω στη βάση ότι συμφέρει στο Τ/Κ εργαζόμενο να αντικαταστήσει το Τ/Κ καταπιεστή του με Ε/Κ. Ο μόνος τρόπος είναι να δείξουμε πραχτικά και πειστικά πως αγωνιζόμαστε για μια Κύπρο Λεύτερη και Σοσιαλιστική για όλους τους Κύπριους. Μέσα στα πλαίσια μιας Σοσιαλιστικής Κύπρου θα βρουν αυτόματα τη λύση τους όλα τα προβλήματα ανάμεσα στις δύο κοινότητες.

Μερικοί προσπαθούν να πείσουν πως δεν είναι επιχτο το κοινον μέτωπο γιατί σήμερα δεν υπάρχουν πραχτικές γέφυρες επαφής. Ομως γέφυρες χτίζονται χωρίς δυσκολία με τη πάλη ενάντια στο κοινον εχθρο για κοινους στόχους έστω και μέσα από ξεχωριστά χαρακώματα».

ΤΑΣΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΣΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

«Φορείς μιας πολιτικής σ' ενος αγώνα όπως τον διάγραψα πιο πριν δεν μπορούν σφασλώς να είναι τα αστικά κόμματα ΟΥΤΕ τα απαρτιωτικά μέτωπα» ή τα μέτωπα εθνικής σωτηρίας» αλλά μόνο τα Κόμματα και οι οργανώσεις της εργατικής τάξης και της καταπιεσμένης αγροτίας. Οποιαδήποτε συνεργασία με την αστική τάξη, ακόμα και με εκείνο το κομμάτι που χαρακτηρίζουν σαν «προοδεφτικη δεξιά» αποπροσανατολίζει τον αγώνα και τον τοποθετεί πάνω σε εθνικιστική και σωβινιστική βάση.

Τα καθήκοντα της εργατικής και της αγροτικής τάξης του τόπου και ό-

λων των αριστερών σε σχέση με τις εκλογές:

Πρώτο καθήκον να φράξουμε το δρόμο στη δεξιά. Για χρόνια τα κόμματα και οι οργανώσεις της εργατικής τάξης εκχωρούσαν το δικαίωμα της πολιτικής εξουσίας στους αστους χωρίς όρους. Στη πραγματικότητα δηλαδή η εργατική τάξη εκαλείτο να διαλέξει τους εκμεταλλευτες της. Εκείνους που θα διαχειρίζονταν τη καπιταλιστική οικονομία για λογαριασμό και για όφελος της αστικής τάξης.

Ομως πάντα εκείνοι που ήταν στην ουσία οι αντίπαλοι της εργατικής τάξης χρειάζονταν και επιδίωκαν τη συνεργασία και τη βοήθεια της για να αναρριχθούν στην εξουσία».

ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΔΕΞΙΑ

«Σήμερα τα προβλήματα του λαο συσσωρεύονται και μεγιστοποιούνται από τη κρίση που περνά ο ντόπιος και ο Παγκόσμιος καπιταλισμός. Ο λαος νιώθει να μπαίνει σε άμεσο κίνδυνο το βιωτικο του επίπεδο. Μέσα στα πλαίσια της οικονομικής κρίσης η αστική τάξη για να διατηρήσει και να αυξήσει τα κέρδη της είναι υποχρεωμένη να χτυπήσει το βιωτικο επίπεδο της εργατικής τάξης.

Τα δεξιά σχήματα στα οποία τα εργατικά κόμματα εκχωρούσαν την εξουσία αποδείχονται ανικανα να δώσουν οποιαδήποτε προοπτική λύσης των προβλημάτων. Η συνεργασία των αριστερών κομμάτων μαζί τους, μακριά από του να δίνει λύσεις, κάμνει τα αριστερα κόμματα να φαίνονται συνυπεύθυνα για τα λάθη, τις αποτυχίες και την ανικανότητα των αστων πολιτικών με άμεσο αποτέλεσμα να απογοητεύονται τα λαϊκα στρώματα και να σπρώχνονται σε αντιδραστικά σχήματα.

Το δυνάμωμα και η αποθράνωση του Δημοκρατικού Συναγερμού ήταν το απευθείας αποτέλεσμα του γεγονότος ότι το κόμμα της ακροδεξιάς και του Βοικαβιτισμού αφέθηκε να παρουσιάζεται σαν το μόνο κόμμα που πρόσφερε εναλλαχτική πολιτική».

ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

«Ο μόνος τρόπος για να μπει φραγμός στη μονοπώληση της πολιτικής εξουσίας από τη δεξιά είναι η συνεργασία των κομμάτων της εργατικής Τάξης. Είναι γιαφτο που εμείς παλέβουμε με συνέπεια για συνεργασία των δύο κομμάτων της αριστερας, του Σ.Κ. ΕΔΕΚ και του ΑΚΕΛ».

Δεν έχουμε αφαπάτες σχετικά με τις δυνατότητες συνεργασίας ανάμεσα στις ηγεσίες των δύο κομμάτων στο άμεσο μέλλο. Ομως εμείς απευθυνόμαστε στα αγνα τίμια μέλη της βάσης τους, στους οπαδους τους και στο λαο γενικά, κι ελπίζουμε πως δεν θα αρηήσουν να επιβάλουν από τα κάτω τη συνεργασία».

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

«Ένα πρώτο πραχτικό σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση αυτή θα είναι να αναδείξουμε από τις κάλπες της 24ης του Μάη μια αριστερη πλειοψηφία στην Βουλή. Αφτο θα βάλει τα αριστερα κόμματα μπροστα στις ευθύνες τους. Ταφτόχρονα θα κάμει το λαο να συνειδητοποιήσει τη δύναμη και τις δυνατότητες του. Μια και είναι φανερο πως μέσα στις σημερινες αντικειμενικες συνθήκες κανένα από τα δύο Κόμματα της Αριστερας δεν μπορεί από μόνο του να πάρει την ε-

ξουσία, μια δυνατη παρουσία και των δυο τούτων κομμάτων στη νέα Βουλή θα βάλει στα χαρτια την ανάγκη για απο κοινου διεκδίκηση της πολιτικής εξουσίας».

ΓΙΑΤΙ ΕΔΕΚ;

«Είναι γιαφτους τους λόγους που εμεις της Αριστερας Πτέρυγας διακηρύσσουμε πως μια δυνατη ΕΔΕΚ θα δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για μια προοπτική να περάσει η πολιτική εξουσία στα χέρια των εκπροσώπων της εργατικής τάξης. Και είναι γιαφτους, τους λόγους που καλούμε το λαο να ψηφίσει μαζίκα το Σ.Κ. ΕΔΕΚ, υποστηρίζοντας παράλληλα την υιοθέτηση ενος κοινου επαναστατικού προγράμματος από τα αριστερα κόμματα της Κύπρου».

«Πρώτοι απ' όλους εμεις, ξέρουμε και συνειδητοποιούμε και τις ελλείψεις και τα λάθη και τις παραλείψεις του Σ.Κ. ΕΔΕΚ, όμως πιστεύουμε πως το Σ.Κ. ΕΔΕΚ πρέπει να βγει από τις επόμενες εκλογές ενισχυμένο και τούτο όχι χάρην των οποιοδήποτε υποψηφίων που παρουσιάζονται σήμερα μέσα στους συνδιασμούς του κόμματος, αλλά, για όφελος του Κυπριακού λαου της εργατικής και της αγροτικής τάξης τούτου του τόπου.

Είναι ανάγκη να βγει η ΕΔΕΚ ενισχυμένη για να μπορέσουν να δώσουν προοπτικες στο εργατικο κίνημα του τόπου.

Οποιαδήποτε άλλη πορεία και οποιαδήποτε άλλα αποτελέσματα των εκλογών θα δημιουργήσει ηττοπάθεια γενικότερα στο λαϊκο κίνημα και την πεποίθηση ότι θα έχουμε πάντα να διαλέγουμε ανάμεσα σε δύο κακα το λιγότερο άσχημο.

Πρέπει εμεις οι ίδιοι να αποφασίσουμε ότι θα βάλουμε φραγμο σε εκείνους οι οποίοι είναι ανικανα να δώσουν οποιαδήποτε προοπτική και οποιαδήποτε λύση στα προβλήματα του Κυπριακού λαου και πρέπει εμεις οι ίδιοι να δώσουμε εντολή σε εκείνους, που έστω και φραστικά, παρουσιάζονται σήμερα σαν προασιπτες

των δικαιωμάτων και των διεκδικήσεων της εργατικής και της αγροτικής τάξης να μπουν μπροστα αποφασιστικά να διεκδικήσουν την εξουσία για να μπορέσουν να δώσουν προοπτικες στο Κυπριακο λαο.

Για όλους αυτούς τους λόγους είναι που ερχόμαστε εμεις κοντα σας και σας καλούμε όταν θα πάτε στις κάλπες της 24 του Μάη να σταθμίσετε όλα που βρίσκονται σήμερα μπροστα σας να αποφασίσετε και να συνειδητοποιήσετε ότι η δικη σας η ψήφος θα δημιουργήσει τις προϋποθέ-

σεις για σωστές λύσεις στο εθνικον θέμα και στα κοινωνικα προβλήματα του Κυπριακού λαου. Για μας η σωστή επιλογή που μπαίνει μπροστα σε κάθε τίμιο Κύπριο είναι σήμερα να ψηφίσει το Σ.Κ. ΕΔΕΚ.

Η ψήφος στο Σ.Κ. ΕΔΕΚ θα αποδειχτεί σαν κρίσιμη χρήσιμη, γιατί θα εμποδίσει να παγιωθεί σε τούτο το τόπο η πεποίθηση ότι είμαστε υποχρεωμένοι να εκχωρούμε συνέχεια το δικαίωμα της πολιτικής εξουσίας στα αστικά κόμματα με αυτα υπ' όψη φίλοι σας ευχαριστω.

Απο τις πολλές ερωτήσεις και απαντήσεις δίνουμε πιο κάτω 2 χαρακτηριστικες του προβληματισμου και της συζήτησης που ακολούθησε.

ΕΡ.: Γιατι αφού τα μαρξιστικά στοιχεία της ΕΔΕΚ καταδιώκονται από την ηγεσία είναι ακόμα προσανατολισμένα στην ΕΔΕΚ.

ΑΠ.: Τα Μαρξιστικά στοιχεία όπως είπατε είτε μέσα είτε έξω από το Σ.Κ. ΕΔΕΚ είναι προσανατολισμένα εις το κόμμα και δεν έχουν με κανένα τρόπο παραχωρήσει το κόμμα στην σημερινη του ηγεσία.

Είναι αλήθεια ότι μέσα στο Σ.Κ. ΕΔΕΚ αναπτύχθηκαν αντιθέσεις που οδήγησαν σε μια προσπάθεια φίμωσης ή παραμερισμού αριστερών στελεχών του κόμματος. Ομως τούτο δεν εμποδίζει καθόλου εμάς να έχουμε τις αναλύσεις μας και να πιστεύουμε εκείνα που ανάφερα προηγουμένα ότι είναι τα καθήκοντα του λαου όπως μπαίνουν σήμερα μπροστα του. Τα πρόσωπα και οι ηγεσίες στα κόμματα έρχονται και παρέχονται, εμεις διεκδικούμε την αγωνιστική, την επαναστατική παράδοση της ΕΔΕΚ την οποία αγωνιζόμαστε να προστατέψουμε ενάντια σε οποιαδήποτε επιβουλή και ακριβως έχουμε συνειδητοποιήσει ότι σήμερα τα δικα μας τα καθήκοντα είναι αυξημένα, επειδη ακριβως πιστεύουμε ότι μέσα από την δικη μας καταλυτική επίδραση είναι δυνατόν να διορθωθούν πράγματα όχι μόνο στο χώρο του Σ.Κ. ΕΔΕΚ αλλά ευρύτερα στο εργατικο κίνημα της Κύπρου.

Αυτη είναι η δικη μας η ανάλυση και δεν επηρεάζεται ούτε αλλάζει η απόφαση και η γραμμη μας εαν βρισκόμαστε μέσα ή εαν βρισκόμα-

στε έξω ή εαν βρισκόμαστε δίπλα από το κόμμα μέσα από το οποίο δημιουργηθήκαμε. Πρέπει να σας πω φυσικα ότι δεν βρισκόμαστε έξω από την ΕΔΕΚ εμεις. Μπορει να με έχουν αποκλείσει από τους συνδιασμούς όμως για μας δεν έχει ουσιαστική σημασία αυτο, γιατί εμεις δεν αγωνιζόμαστε για να πάρουμε πόστα ή αξιώματα, εμεις αγωνιζόμαστε για εκείνο που πιστεύουμε, το συμφέρο του λαου το συμφέρον της εργατικής τάξης και της αγροτικής τάξης τούτου του τόπου.

ΕΡ.: Αφου εκείνοι που θα μπουν στη Βουλή θα συνεργαστούν και πάλι με τα αστικά κόμματα.

ΑΠ.: Εαν έχω προσωπικα επιφυλάξεις για την γραφειοκρατική ηγεσία του Σ.Κ. ΕΔΕΚ πρέπει να σε πληροφορήσω ότι έχω τις ίδιες αν όχι και περισσότερες επιφυλάξεις για την γραφειοκρατική ηγεσία του άλλου αριστερου κόμματος γιατί πιστεύω ότι και εκεί υπάρχουν λάθη και εκεί υπάρχουν ελλείψεις και εκεί υπάρχουν παραλείψεις και εκεί θα πρέπει να γίνει από την βάση από τα απλα τα αγνα μέλη του κόμματος προσπάθεια να διορθωθούν και εκεί πολλά πράγματα τα οποία δεν είναι σωστα. Εμεις απευθυνόμαστε στο λαο και στη βάση και του ενος και του άλλου κόμματος και ζητούμε από αυτη τη βάση να υποχρεώσει την ηγεσία να συνεργαστούν πάνω στην βάση ενος προγράμματος για να δώσουν την εξουσία στην εργατική τάξη τούτου του τόπου.

Η Αρ. Πτέρυγα τίμησε την παγκόσμια μέρα της εργατίας στον Αη Δεμέτη

Με την πλατεία των κεντρικων καφενειών του Αη Δεμέτη πνιγμένη στα κόκκινα πανω και τις σημαίες και την ατμόσφαιρα να δονείται με αντάρτικα και εργατικά τραγούδια τίμησε η Αριστερη πτέρυγα της ΕΔΕΚ (Λευκωσίας) την παγκόσμια μέρα της εργατίας.

Τέλος ο συν. Θέμος εξήγησε την εκλογικη πολιτική της Αρ. Πτέρυγας για Αριστερη Βουλή-Αριστερη Κυβέρνηση και την αναγκαιότητα της ενότητας των εργατικων κομμάτων ΑΚΕΛ και ΕΔΕΚ για την αντιμετώπιση της αστικής τάξης. Η ομιλία έκλεισε με την αναγκαιότητα της συζήτησης και των δημοκρατικων διαδικασιων μέσα στο αριστερο κόμμα.

Δύναμη της εργατικής τάξης και οι αντικειμενικές συνθήκες είναι ώριμες για το σοσιαλισμο που εμποδίζεται όμως από την κρίση της ηγεσίας των μαζικων εργατικων κομμάτων.

Στη συνέχεια ο συν Θέμος ανέλυσε το μέγεθος της συμμετοχής της εργατικής τάξης της Κύπρου στη διαμόρφωση της κυπριακής κοινωνίας κάνοντας μια ιστορικη αναδρομη από το 1955-59 μέχρι σήμερα τονίζοντας ιδιαίτερα την απουσία της οργανωμένης εργατικής τάξης από τον αγώνα του 55-59 και τα επακόλουθα της. Τόνισε ιδιαίτερα την αποτυχία της εκλογικής συνεργασίας του 1976 (ΑΚΕΛ-ΕΔΕΚ-ΔΗΚΟ) και την άνοδο του Συναγερμου πράγμα που είχε έγκαιρα προβλέψει η Αριστερη Πτέρυγα της ΕΔΕΚ. Οι επιπτώσεις που είχε η κατάρρευση του «λαϊκου μετώπου» και της κυβερνήσης Κυπριανου - υποστήριξε συν. Θέμος - ήταν τεράστιες πάνω στα αριστερα κόμματα και οδήγησε στην απογοήτευση των εργατικων μαζων. Μέσα απ' αυτές τις συνθήκες εξήγησε ο ομιλητής την ανάπτυξη της μαρξιστικής τάσης μέσα στην ΕΔΕΚ.

Η εκδήλωση συνεχίστηκε με διάλογο που κράτησε πολλές ώρες. Πολλοι σύντροφοι από τον Αη Δεμέτη που παρευρέθηκαν στη συγκέντρωση (όλο σχεδον Εδεκίτες και Ακελιστές) έκαναν διάφορες ερωτήσεις στον ομιλητή με έμφαση όπως ήταν φυσικο, στις εκλογες και την ενδοκομματικη διαμάχη. Ο ομιλητής εξήγησε πειστικά σε Ακελιστές σύντροφους τα πλεονεκτήματα για το εργατικο κίνημα από μια δυνατη ΕΔΕΚ και ένα δυνατό ΑΚΕΛ στη Βουλή και εξήγησε την εκλογικη στάση της Αρ. Πτέρυγας μέσα σ' αυτο τα πλαίσια παρα τις αποβολές και τον παραμερισμο αριστερων στελεχων στο κόμμα. Η συζήτηση με τους Ακελιστές συντρόφους ήταν πολυ φιλικη και το συναδελφικον πνεύμα σε μερικες περιπτώσεις πραγματικά συγκινητικό.

Χαρακτηριστικό της επιτυχίας της συγκέντρωσης ήταν και το πιο κάτω που είπε ο συν. ιδιοκτήτης του καφενειού: «Τετοιος γιορτασμος της Πρωτομαγίας δεν θυμούμαι να ξανάγινε στον Αη Δεμέτη».

Συνεχίζοντας ανέλυσε την σοσιαλιστική προοπτική λύσης του κυπριακού που προτείνει η Αριστερη Πτέρυγα αναλύοντας το ευνοϊκο διεθνές ταξικο ισοζύγιο με έμφαση στις συνθήκες στην Ελλάδα και την Τουρκία.

Ο Δέλας

Δυστυχώς λόγω πληθώρας έχταχτης ύλης η αγαπητη στήλη του σ. Τζίβα θα αποσιώσει από το σημερινον φύλλο.

Για τον ίδιο λόγο να μας συγχωρήσει ο σ. Αλέξανδρος από τη Θεσσαλονίκη που δεν δημοσιεύσαμε ακόμα το άρθρο του για τον «Αγώνα» Θεσσαλονικής και την ΕΦΕΚΘ. Ελπίζουμε να το κάνουμε στο επόμενο φύλλο.

Συντ. Επιτροπή

ΔΗΛΩΣΗ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

Παρα τον παραμερισμό των αριστερών στελεχών του κόμματος

«Θα αγωνιστούμε για την εκλογική επιτυχία της ΕΔΕΚ»

Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Επειδή μετά την ανακοίνωση των ονομάτων των υποψηφίων βουλευτών του Σοσιαλιστικού Κόμματος ΕΔΕΚ για τη Λεμεσό πολλά μέλη του Κόμματος αλλά και πολλοί άλλοι διερωτούνται γιατί απουσιάζει το όνομα μου από τον συνδιασμό της ΕΔΕΚ για τη Λεμεσό αισθάνομαι υποχρεωμένος να κάμω την ανακοίνωση τούτη.

Η μη υποβολή υποψηφιότητας από μέρους μου δεν ήταν αποτέλεσμα δικής μου απόφασης. Αντίθετα στη τελευταία συνεδρίαση της Κεντρικής Επιτροπής του Κόμματος στην οποία παραβρέθηκα

κατάθεσα, με την ιδιότητα του Επαρχιακού Γραμματέα Λεμεσού, κατάλογο ονομάτων, που προτεινόταν από την Επαρχιακή Οργάνωση Λεμεσού, για επιλογή των 7 υποψηφίων, με επικεφαλής το δικό μου όνομα. Στη συνεδρίαση εκείνη δεν πάρθηκε απόφαση για τους υποψηφίους της Λεμεσού και δεν ξέρω ποιο σώμα και πότε πήρε τέτοια απόφαση. Το ότι το όνομα μου δεν περιλήφθηκε στο κατάλογο των υποψηφίων μου αναφέρθηκε ανεπίσημα από τον συν. Ιάκωβο Κατσούνωτο το απόγευμα της παραμονής της υποβο-

Μετά τον αποκλεισμό του από τις λίστες των υποψηφίων βουλευτών της ΕΔΕΚ ο σ. Πατρικίος Παύλος έστειλε την πιο κάτω ανακοίνωση αποσπάσματα της οποίας δημοσιεύτηκαν σ' όλες τις καθημερινές εφημερίδες. Τα «Νέα» ήταν η μόνη εφημερίδα που αντι να δημοσιέψει την ανακοίνωση προσπάθησε χωρίς κανένα επιχείρημα να περάσει το θέμα σαν «παρονοχίδα». Είναι φανερός ο πανικός μιας ηγεσίας που άρχισε να φαίνεται και πλατεία πως φέρει την αποκλειστική σχεδόν ευθύνη για την διάσπαση στο κόμμα και τα επακόλουθα της.

λης των υποψηφιοτήτων και τα ονόματα των υποψηφίων τα πληροφορήθηκα από τις εφημερίδες.

Πιστεύω πως η απόφαση για τον αποκλεισμό μου από τους συνδιασμούς του Σ.Κ. ΕΔΕΚ οφείλεται

στις εσωτερικές αντιθέσεις που αναπτύχθηκαν μέσα στο Κόμμα κι ήταν αποτέλεσμα της ταχτικής που ακολουθεί η σημερινή ηγεσία της ΕΔΕΚ για φι-

μωση και παραμερισμό των αριστερών στελεχών του Κόμματος. Δεν έχω καμία αμφιβολία πως η ταχτική αυτή είναι καταστροφική για το ίδιο το Κόμμα κι επιζήμια για το λαϊκό κίνημα θα έχει δεσποσδήποτε αρνητικές επιπτώσεις στις εκλογικές δυνατότητες της ΕΔΕΚ.

Ανεξάρτητα όμως από τη συμπεριφορά και τις αποφάσεις της Κομματικής ηγεσίας εγώ, μαζί με όλους τους συντρόφους μου και όλα τα τίμια στελέχη του Σ.Κ. ΕΔΕΚ, θα αγωνιστούμε, μέσα στα πλαίσια των δυνατοτήτων μας και στο βαθμό που επιτρέπουν οι συνθήκες που έχουν δημιουργηθεί, για την εκλογική επιτυχία της ΕΔΕΚ. Πιστεύουμε με βεβαιότητα πως τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα της Κύπρου και ιδιαίτερα της εργατικής τάξης αυτού του τόπου απαιτούν σήμερα να βγει η ΕΔΕΚ από τις εκλογές ενισχυμένη.

ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ ΠΑΥΛΟΥ

Ενώ οι μάζες στρέφονται προς την ΕΔΕΚ ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΣΕΚΤΑΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ

Όσο πλησιάζουν οι εκλογές γίνεται και πιο φανερό πως η ΕΔΕΚ θα στερηθεί μιας σημαντικής εκλογικής επιτυχίας μόνο και μόνο γιατί η ηγεσία της έχει μετρήσει λαθασμένα τις διαθέσεις των μαζών. Παρ' όλη την προπαγάνδα της δεξιάς και του ΑΚΕΛ ενάντια στην ΕΔΕΚ και τις προβλέψεις των δημοσκοπήσεων οι μάζες έχουν τον τελευταίο καιρο στραφεί προς την ΕΔΕΚ ελπίζοντας μια νέα ριζοσπαστική πολιτική τόσο στο «εθνικό θέμα» όσο και στον οικονομικό τομέα. Οι τελευταίες ενδείξεις είναι ότι η ΕΔΕΚ θα ξεπεράσει το 10% και ίσως κερδίσει 4-5 έδρες στην επόμενη Βουλή.

Αν αυτό γίνει πραγματικότητα σημαίνει πως με μια πολιτική που ν' ανταποκρίνεται στο αίτημα των μαζών δίνοντας πραγματικές διεξόδους στα βασικά προβλήματα της Κυπριακής κοινωνίας η ΕΔΕΚ θα μπορούσε να πετύχει ένα πραγματικό θρίαμβο φέρνοντας ταυτόχρονα μια αριστερή πλειοψηφία στη Βουλή ανοίγοντας νέες προοπτικές για το εργατικό κίνημα στη Κύπρο.

Όμως η αψυχολόγητη στροφή της ΕΔΕΚ στα δεξιά και η σεχταριστική πολιτική της ηγεσίας βάζουν φραγμό στην ανάπτυξη της επιρροής του κόμματος. Αν σήμερα ο Κυπριακός λαός ζητεί αλλαγή δεν το κάμνει συντηρητικά αλλά γιατί καταλαβαίνει πως τα σημερινά μοτίβα έχουν χρεωκοπήσει. Μπροστα στην απογοήτευση από τη συνεργασία με τη δεξιά οι μάζες αναζη-

τούν νέες λύσεις. Αυτό που απομένει είναι η συνεργασία της Αριστεράς για την κατάληψη της πολιτικής εξουσίας.

Αντι αυτού η ηγεσία της ΕΔΕΚ από τη μια συνεχίζει την αόριστη αντι-ΑΚΕΛική καμπάνια της και από την άλλη συνεχίζει το κυνήγητο των μαρξιστών μέσα στο κόμμα. Ακόμα οι λίστες των υποψηφίων της ΕΔΕΚ δείχνουν και τον βαθμό στον οποίο η ηγεσία του κόμματος είναι δυνατό να φτάσει προκειμένου ν' αποκλείσει αριστερά στελέχη. Ενώ από τη μια προσπαθεί να συμπεριλάβει «προσωπικότητες» εξωκομματικές για να παρουσιάσει κάποια σοβαρότητα, στις περισσότερες περιπτώσεις οι κατάλογοι των υποψηφίων παρουσιάζουν μια τρομερή φτώχεια ανθρώπινου υλικού κάτι που δεν ανταποκρίνεται στις πραγματικές δυνατότητες του Κόμματος.

Η απάντηση της Αριστερής Πτέρυγας σ' όλη αυτή την αυτοκαταστροφική πορεία της γραφειοκρατίας είναι μια έντονη προσπάθεια να μειώσει τις ζημιές και να συγκρατήσει τις αριστερές μάζες που κινδυνεύουν να χαθούν, απογοητευμένες από την πολιτική της ηγεσίας. Σε ανοιχτές συγκεντρώσεις και ομιλίες προσπαθεί να εξηγήσει πως η ΕΔΕΚ δεν ανήκει στους γραφειοκράτες αλλά σ' αυτές τις ίδιες τις μάζες.

Οι μέχρι τώρα εκδηλώσεις της Αριστερής Πτέρυγας δείχνουν πως υπάρχει μεγάλη αγανάχτηση για την πολιτική της ηγεσίας του κόμματος και ότι χρειάζεται πολλή δουλειά ακόμα για να συγκρατηθούν απογοητευμένες μάζες.

Παράλληλα το ΑΚΕΛ φαίνεται νάχει εγκαταλείψει τελείως την κριτική στη Κυβέρνηση προετοιμάζοντας έτσι το έδαφος για μετεκλογική συνεργασία με το ΔΗΚΟ. Μια τέτοια εξέλιξη θ' ανοίξει το δρόμο για το δυνάμωμα του Συναγερμού με καταστροφικά αποτελέσματα για το εργατικό κίνημα. Η μοναδική ελπίδα για ν' αποφύγουμε μια τέτοια εξέλιξη είναι η επίτευξη αριστερής πλειοψηφείας στη βουλή πράγμα που θα θέσει τα αριστερά κόμματα μπροστα στις ευθύνες τους.

Η εργατική τάξη έχει τη δύναμη να το καταφέρει. Αυτό που χρειάζεται είναι η αποφασιστική κινητοποίηση των μαζών.

αγοραζετε τη σοσιαλιστική έκφραση

σοσιαλιστική

εκφραση

Η Σοσιαλιστική Έκφραση διατίθεται στα Γραφεία της :
Σ.Ε. Θεοκρίτου 6Ε Λευκωσία και στα περίπτερα.
Τηλ. 61553

Σοσιαλιστική Έκφραση
Τ.Κ. 5475 Λευκωσία
ΤΙΜΗ 75 μιλς
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικό: £2.600
Εξωτερικό:
Ελλάδα: £4.500
Ευρώπη: £5.100
Αμερική: £6.500